44. ÉVFOLYAM 39. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. SZEPTEMBER 28.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

STÍLUSOSAN

– „Dunakör 2” hívja „FIDESZ 4”-et! Vétel!

FÓRUMUNK A NÉPSZAVAZÁSRÓL A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

Reformkonyha

Mire a levelek lehullanak, elkészül az országétlap tervezete. Tudják, ebben szerepel A menü, meg B menü, de nem a vendég, hanem a vendéglősök választják ki a táplálkozásunkhoz szerintük legmegfelelőbbet. A B enyhén diétás, ám mindkét menü feketelevessel kezdődik. A különbség annyi, hogy a B menüben ezt lassabban hozza ki a pincér. A desszertre szintén tovább kell várni, ma még a cukorrépa sem termett meg hozzá.

A jelen közellátási viszonyok között – hangoztatják – csakis vagy A vagy B menüről lehet szó, aki Á-t mond, nem rendelhet B-t is, pedig némely szakács szerint jobb lenne a kevésbé borsos B menüvel kezdeni és később áttérni az A-ra. Vagy innen is, onnan is csipegetni, tulajdonképpen à la carte étkezni. Kérdés, egyáltalán tudja-e a vendég, hogy ezen a reformkonyhán mit eszik, mivel a fogásoknak (közgazdasági) fantázianevük van. Ezért is esküsznek sokan egy jó Károly-pörköltre, amelynek összetételét Grósz Károly ismertette – kérésre – egy amerikai klubban. Le is diktálta a receptet – nekik. Már attól is összefutott a nyál a szájamban, hogy elolvastam. Vajon ez a főtitkári pörkölt az A, vagy B menüben lesz szervírozva?

Talán csak a nagymenübe jár, mert akármilyen az országétlap, mindig lesznek, akik nagymenüt rendelhetnek, ezért marad a többségnek a kismenü. Előfizetéses menü – úgy hírlik – nem is lesz, az országétlap hosszú távra szól és hányszor fog közben változni a menü ára? Meg a szabályok?

Más platformon állók kidolgoztak ugyan egy C menüt, sőt létezik egy M – megvalósítható modernizációs – menü is, elvégre platform-szabadság van. Vagyis többnyelvű étlappal szolgáló elegáns éttermekben továbbra is rendelhető Kalte Platte – hidegtál –, no meg a kedvelt melegtál, az erdélyi fatányéros, stabil díszítéssel, nehogy egy ügyetlen pincér tálalás közben lerombolja.

Amint sok minden más, az A meg a B is divat lett. A tévében bűnügyi történetet forgatnak A meg B változatban. Két szálon, egyszerre két csatornán fut. Elindul az 1-esen, meg a 2-esen, de időnként elválnak egymástól a cselekmény szálai, ekkor egyidőben két történet látható majd a két csatornán. Akkor aztán kapcsolgathatunk, de itt legalább már kapcsolgathatunk, nem úgy, mint az országétlapnál, ha egyszer már aláírta a séf.

Persze tudjuk, ha beültünk, fel is kell adni a rendelést, hogy megvalósulhasson az úgynevezett gazdasági liberalizációs program, amelyet szakemberek egyszerűen csak Liberonak becéznek mert ettől várják gazdaságunk tisztabatételét. Csak rá ne menjen a fogyasztók (tiszta?) gatyája.

Földi Iván

Féltem Gorbacsovot

Azóta különösen, amióta Krasznojarszkban, a Jenyiszej folyónál könnyelműen kijelentette, hogy elég a gigantomániás vízierőművekből. Az első gondolatom az volt, hogy nem szeretnék Gorbacsov bőrében lenni. És a második gondolatom is ugyanaz volt.

Nem is olyan régen, a Bős-Nagymaros vitában valaki meggondolatlanul le találta írni, hogy már Lenin is ellenezte a síkvidéki vízierőműveket. Ügyetlen érv volt, meg is kapta érte a magáét. A vízügyi szakember könnyedén lecsapta a magas labdát: érdekes, eddig nem is tudta Leninről, hogy vízügyi szakember volt.

Hát ezért féltem én Gorbacsovot. Mert hogy tudomásom szerint ő sem vízügyi szakember, akkor meg milyen alapon van véleménye vízierőművekről? Ahogyan a mi vízügyeseinket a hazai vitából ismerem, egyáltalán nem szívbajosak, ha Lenin előtt nem estek hasra, Gorbacsov is megkaphatja, hogy az ember ne beszéljen bele a szakemberek dolgába.

Ami engem illet, nem is szólok bele, bolond lennék parazsat gyűjteni a fejemre. Tüntetni se mentem a Parlament elé, minek mentem volna? Úgy látom, hogy vízlépcső ügyben csak azt nem vádolják szakszerűtlenséggel, aki helyesli. Csábító a lehetőség, hogy egy tömegtüntetésen, ahol mindenki nemet mond, egyedül én kiabáljak igent, de ahhoz gyáva vagyok és a jelek szerint mások is azok, mert az emlékezetes fölvonuláson egyetlen hang sem hallatszott a vízlépcső mellett. Csodálkoztam is rajta, hol maradtak a vízügyi szakemberek?

Még szerencse, hogy azért akadnak bátor emberek is. A vízlépcső ellen tiltakozó szegedi tüntetésen ugyanis nem volt egyöntetű a nem. Akadt valaki, aki az egyetemisták tiltakozásával nem értett egyet. Demokráciánk fejletlenségét mutatja, hogy a tömeg hangja elnyomta ezt az egy hangú ellenvéleményt, így a 26 esztendős fiatalember kénytelen volt más formát keresni a vízlépcső iránt érzett rokonszenvének kinyilvánításához. Fölkapaszkodott egy piros jelzés miatt veszteglő tehervonat mozdonyára, kést szegezett a vezető torkának és felszólította, hogy Békéscsaba helyett az ellenkező irányba vigye a vonatot. A mozdonyvezető ehelyett rendőrökért szaladt, akik a vasutasok segítségével elfogták a fiatalembert.

Kihallgatása során a vonateltérítést megkísérlő fiatalember feltáró jellegű vallomást tett. Azt tárta fel, hogy tettével a bős-nagymarosi vízlépcső építése mellett akart tüntetni. Bevallott továbbá négy üveg sört és egy fél rumot.

Az államvasutak történetében mindeddig példátlan vonateltérítési kísérletnek alighanem az a legfőbb tanulsága, hogy nem mindig a vízlépcső a rossz, van amikor csak az ital kevés. Talán nem kellene olyan józanul nézni ezt az egészet. A vizsgálat majd bizonyára tisztázza, de elképzelhető, hogy a szegedi fiatalember eredetileg szintén ellenezte a vízlépcsőt, csak az első üveg sör után látott neki álláspontja felülvizsgálatának. A második után kezdett elbizonytalanodni, a harmadiknál már kissé megingott, a negyediknél eszébe jutott, amit az Amerikából házvíznézőbe hazahívott Karádi professzor mondott, hogy a vízparti betonlétesítményeket ő mérnökszemmel kifejezetten szépnek látja. A fél rum voltaképpen csak arra kellett, hogy lefojtsa a söröket, mert a fiatalember akkor már ki tudta volna inni a Dunát is, vízlépcsőstül.

Cseppet csodálkoznék, ha a szóban forgó eset újabb félreértésre adna okot a vízlépcső ügyében. Csak növelhetné a zűrzavart, ha az terjedne el, hogy a fiatalembert, azért ítélték el, mert helyesli a vízlépcsőt.

A minap a Duna-kanyarban szemtanúja voltam egy másik eltérítésnek. Ott a Dunát térítették el egy ideiglenes mederbe. Sajnos teljesen józan voltam, így persze az jutott eszembe, hogy nemrég legalább a Duna még normális mederben folyt, most már az se.

Talán innom kéne négy-öt üveg sört. Csak az a baj, hogy a rumot nem nagyon szeretem.

•

Ez a jegyzet a Népszabadság olvasóinak íródott. Eltérítették.

Árkus József

Más most...

ADÓSZAKEMBER

– És ha a vághídon előtte még egyszer megfejnék a marhákat?

NÉPGAZDASÁG

– Idáig legalább az ellenségeinkre számíthattunk, de most már azok sincsenek...

BIZTOS, AMI BIZTOS

– Leszóltak, hogy vegyük fel, az apja valamikor nagy szocdem volt...

ENGEDÉLYEZTETÉS

– Van katonság, kormányőrség, rendőrség, munkásőrség, több alternatív lövészegylet nem kell!

Az idő, mint olyan

(RÖPDOLGOZAT)

Itt az ideje, hogy beszéljünk az időről, nagyon időszerű a téma, tán még egyszer sem volt ennyire az, igaz, koszorús költőnk is így vélte, már 1848-ban, s dolgozatom tárgya azóta bizony jócskán elszaladt...

Az idő egyrészt hétköznapi, másrészt filozófiai kategória, amellett rohan, s megállítanánk, de nem lehet, amint azt a sláger is mondja, nos, talán ebből is látszik, milyen bonyolult dologról van szó.

Nincs nap, óra, perc, amikor az időre ne gondolnánk, akár a mindennapok, akár a nagypolitika kapcsán, van amikor a nevén nevezzük, máskor csak körülírjuk, példának okáért azt mondjuk, hogy meghalni sincs időnk, s ezalatt éppen azt értjük, hogy csak meghalni van időnk abban a „kulturált kizsákmányolásban", amiről a KISZ KB első titkára is említést tett nemrég egy politikai nagygyűlésen, ahol egy transzparensen ráadásul azt olvashattuk: „Nincs időnk az időre várni!"

Hiába, változnak az idők.

A szavak.

A transzparensek.

Időbe telt, mire ezt a „kulturált kizsákmányolást" megemésztettem, a *kifejezés* ugyanis merőben újszerű, nem mondom, később segített az értelmezésben a most megjelent statisztikai évkönyv, az 1987-es, ebben az áll, hogy egy maszületett férfi adóalany várható élettartama minálunk potom 65 esztendő, s ha ehhez hozzáveszem, hogy inflációs ellentételezést legutóbb csak a 70 éven felüliek kaptak, azt mondhatom, szép időknek nézek elébe.

És úton-útfélen azt hallom, hogy kemény időzavarban *vagyunk*, bajainkat sokáig csak *görgettük* magunk előtt, s a döntést időről-időre *halogattuk*, s noha *tudtuk*, hogy szorít az idő, úgy *tettünk* mégis, mintha rengeteg időnk volna; mindjárt ki is megyek a fürdőszobába, belenézek a tükörbe, s azt mondom magamnak, no, barátom, jól nézünk ki úgy általában is, különösen pedig ezzel a többes szám első személlyel.

Aztán látom, hallom, olvasom, hogy a vízlépcső építkezését le kell állítani, no nem rögtön, ráér azonnal, már csak azért is, mert mintha most az építőknek is roppant-mód sürgős volna, s ha a szocializmus is ilyen tempóban épült volna, már réges-régen révben lehetnénk, a vámon pedig feleannyit sem veszítettünk volna. A vízlépcsőpártiak a vádakat természetesen kézből megkontrázzák, mondván a mű építése igenis a nálunk szokásos ütemben halad, pontosan a tervek szerint, szó sincs rohammunkáról, különben is, az építkezés alatt a vita zavartalan. Az ellentábor persze ezt megint csak másként látja, épp az a baj, mondják, épp az a zavaró, hogy a vita alatt az építkezés zavartalan.

Magam, laikusként, nem tudok igazságot tenni, csak azt tudom, hogy miniszterelnök-helyettesünk a minap kijelentette: hibás döntés volt ez a Bős—Nagymaros, ma már nem hoznánk meg, s ez azért elgondolkodtató, emellett viszont erősen kétlem, hogy nem készült volna már más is minálunk ekkora lendülettel, lám, nemrég az adóreformmal sem sokat lacafacáztak, mégis milyen jó lett.

Időről-időre színes hírek is érkeznek az idővel kapcsolatban, például az, hogy beemelték a Keleti pályaudvar óriás óráját, nem kevesebb mint 40 kilós egy-egy mutatója, Japánban pedig föltalálták az eldobható papír karórát, ott aztán haladnak az idővel.

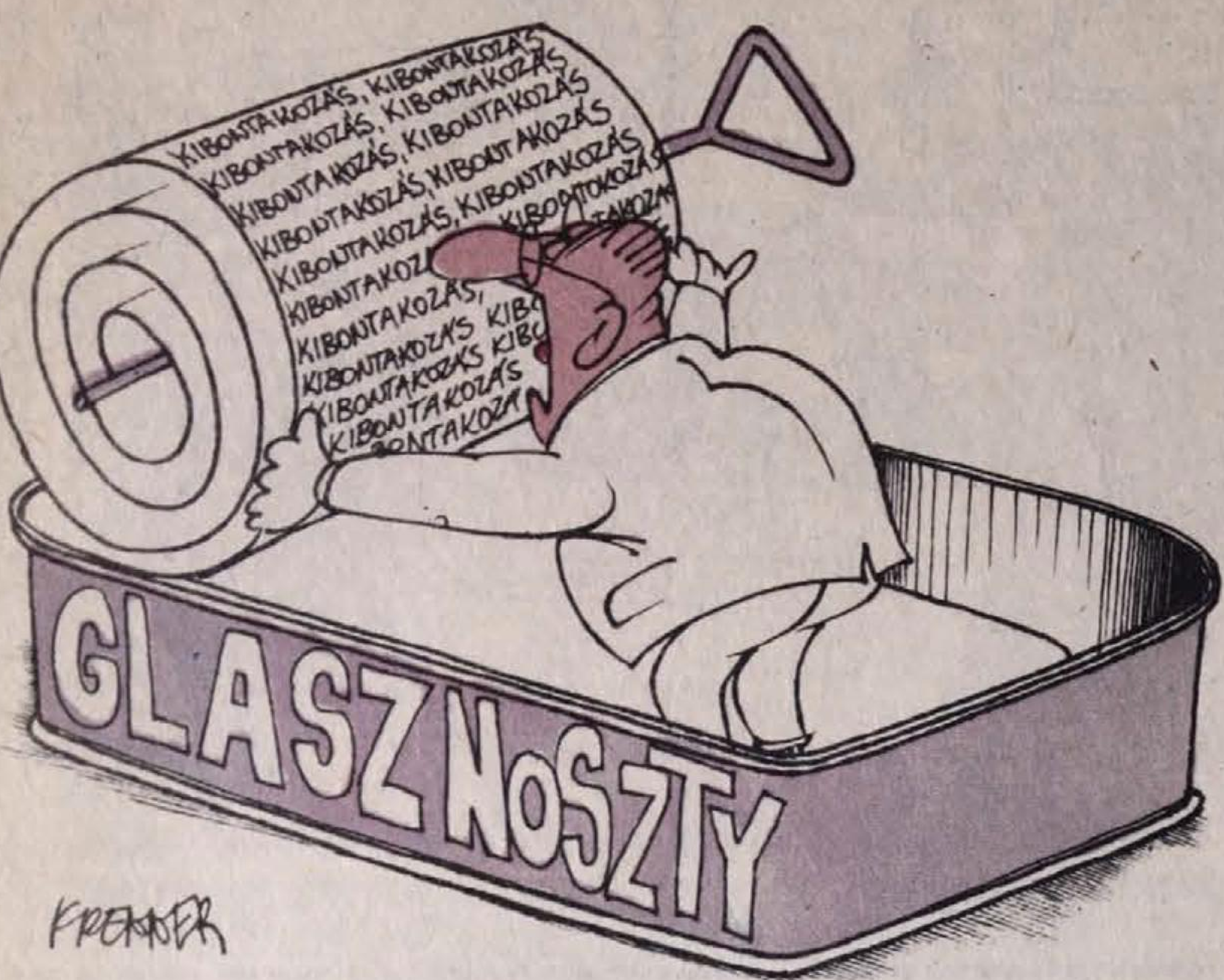
Majd elfelejtem, az időt a fizika tudománya is használja. A megtett út, elosztva a megtételéhez szükséges idővel, ugye ez a sebesség definíciója. Akár kicsi az út, akár hosszú az idő, a haladás mindkét esetben csekélyke.

Az idő rövidségére tekintettel, dolgozatomat, lám, be is kell fejeznem, már csak azért is, mivel ezidőtájt nemcsak a szerzők, de a potenciális olvasók is híjával vannak az időnek, mert amint azt már az imént említettem, nem csupán az erőműveket, de az embereket is csúcsra járatják mostanság, úgyhogy egyelőre maradjunk annyiban, hogy az idő annak dolgozik, aki tudja, hány óra.

Tényleg, hány óra lehet?

Münz András

KONZERVSZÖVEGEK

Véget értek a Reformpárti esték

Folytatódnak a ...... nappalok

(Töltsd ki magad!)

SZILÁNKOK

PANASZ

— Reggelig virrasztottam a betegágyad mellett, miközben te valami lokálban pezsgőztél!

MAZOCHISTA

— *Ha két rossz közül választanom kell, én mind a kettőt választom.*

BRAVÚR

A művész a színpadon elfelejtette a szerepét. Erre zseniálisan eljátszotta azt a színészt, aki a színpadon elfelejti a szerepét. Óriási sikere volt.

RÁTARTI

— *Én elvárom, hogy rangomnak megfelelő ellenségeim legyenek.*

ÉLETNÍVÓ

— Ma már megengedhetem magamnak, hogy a legdrágább szórakozóhelyeket bámuljam kívülről.

ELISMERÉS

— *Én mindig elismerem, ha valaki nálam butább.*

ŐSZINTESÉG

— Ön a világ leggonoszabb embere. Persze, csak ha magam nem számítom.

PROFI BETEG

— *Doktor úr, sose izguljon! Magának igaz, hogy ez az első műtéte, de nekem már a tizenhetedik.*

SZEMÉRMESSÉG

X. a kitüntetéseit a belső zsebében hordja, mert tudja, hogy nem érdemelte meg azokat.

NŐI DOLGOK

— *Fiatalember, jegyezze meg, értem küzdeni-harcolni kell. De figyelmeztetem, a küzdelem nem reménytelen!*

BIZONYÍTVÁNY

— Most, hogy megkaptam az erkölcsi bizonyítványt, mégis más érzés sikkasztani.

NEM TÚL IGÉNYES

MEGISMERKEDNÉK KIZÁRÓLAG BÁRKIVEL!

ABSZOLÚT KORÁNKELŐ

— Kelts fel, mielőtt elaludtam.

BEOSZTÓ

— *Mi az esküvőnk után nem tartottunk nászéjszakát, hogy majd ötven év múlva legyen egy kis örömünk.*

Galambos Szilveszter

(Fülöp György)

SZÖULI PIKTOGRAMOK

OLIMPIAI POSTA

FÁCÁNTOJÁS, BÉKEPIPA

Esküszöm, úgy igaz, ahogy mondom...

A magyar-koreai közeledés híre itt körülbelül tízszer akkora szenzációt keltett, mint a földkerekség bármely más pontján, Budapestet is beleértve. És ezt a legszürkébb járókelő is saját bőrén tapasztalhatta. Mit mondjak, én is.

A hír 13-án reggel látott napvilágot a szöuli lapokban. Nos, jövök a sajtóközpontba, a kapuban a szokásos cécó. Megnyeszeregtetik a kártyámat a kis mágneses masinájukon, átgyaloglok a röntgenfolyosón, belenéznek a szatyromba. A kis rendőr külön is megkérdezi:

— Fegyvered van?

Mondhatnám, hogy mostanában a szatíra éles pallosát is ritkábban villogtatom, de nem teszem. Fogalmam sincs, hogy mondják koreaiul azt a szót: pallos.

— Nincs — mondom hát, az igazságnak abszolúte megfelelően.

Még megnézi a nyakamban lógó flepnit és hirtelen szélesvásznú mosolyra kapcsol.

— Hungarian?

Mostanáig nem sok lehetőségem volt ezzel büszkélkedni, de tudom, hogy a tagadással semmire sem megyek.

— Yes.

Erre a vállamat kezdi veregetni, a kezemet szorongatja.

— Friends! — kiáltja. — Friends!

És még messze nincs vége.

Negyedóra múlva mellém telepszik egy koreai kolléga. Felveszi a dohányzacskót az asztalról, szagolgatja.

— Magyar?

— Nem — mondtam —, svéd.

Beleszagol a füstbe is.

— Finom!

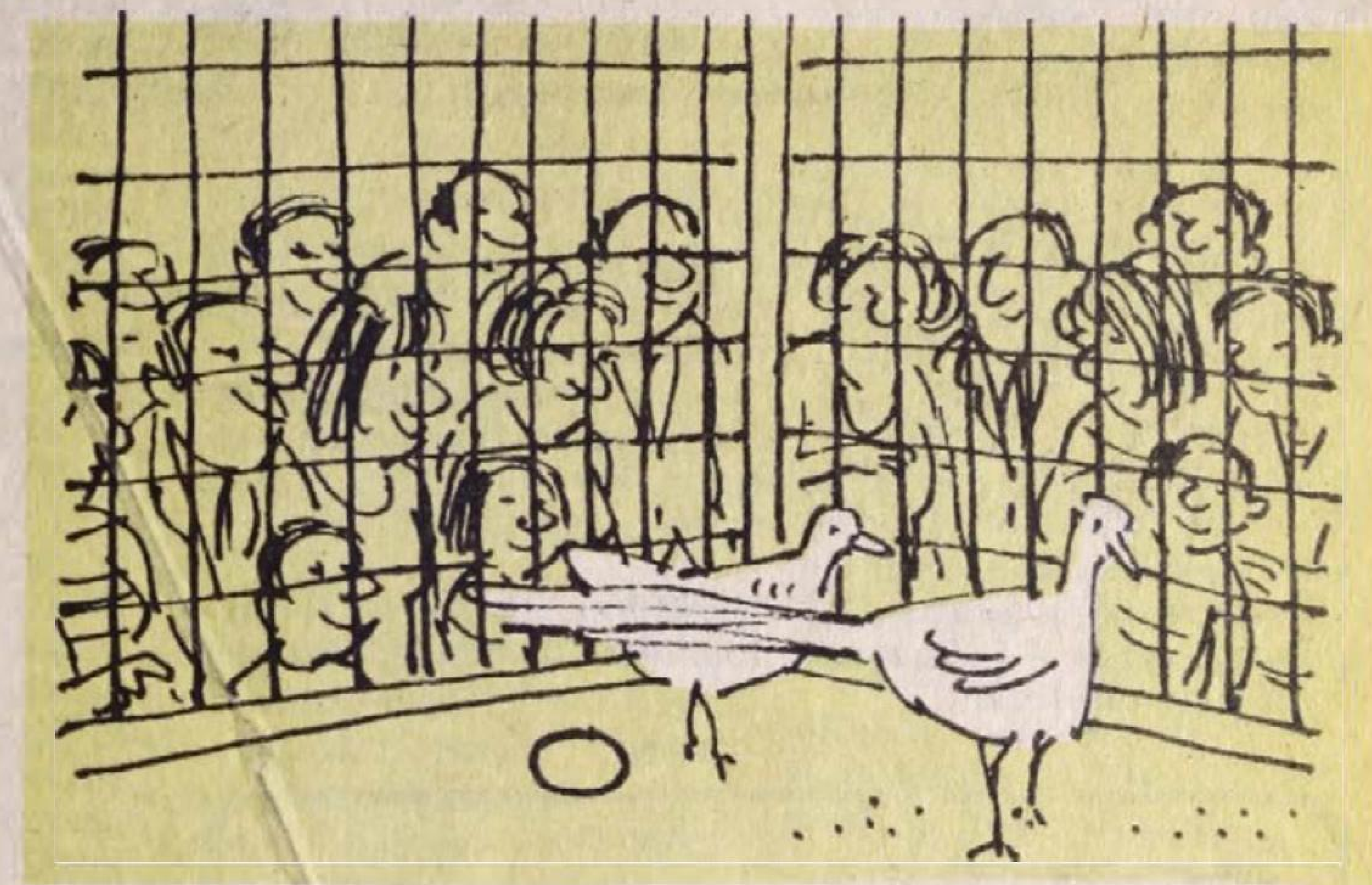
Átnyújtom neki a pipát, szippant kettőt, visszaadja, elgondolkozik, aztán odahajol.

— E diplomáciai közeledés után elképzelhetőnek tartod-e, hogy Magyarország közvetítsen Korea és Szovjetunió között?

Egy pillanatig se tétovázok. Az ember úgy egyengeti a világbékét, ahogy tudja.

— Elképzelhetőnek tartom — mondom.

Mert mibe kerül az nekem?

Főleg, hogy már a békepipát is elszívtuk.

Másnap reggel, az olimpiai faluban választ kapok arra is, mitől szaladt meg ilyen pokoli módon ennek az országnak.

A falu északi csücskében felállítottak két régi totemoszlopot. Módfelett érdekesen hat a „falu" huszonnégy emeletes toronyházai között. A felirat magyarázza, hogy régi időkben ezek a bálványok őrizték a koreai falvak békességét, őrködtek a szeretet és a harmónia felett. Szívesen vennék, ha mindenki lerakna egy követ a totem lábához, ezekből az internacionális flaszterokból később olimpiai emlékdombot szeretnének emelni. Aki esetleg nem hozott magával hazulról néhány szikladarabkát, az is hozzájárulhat az ügyhöz. A totemek mellett, egy kis pavilonban csekély térítés fejében mindenki vásárolhat köveket a szent célra. Alkalmas madzagszatyrok hevernek a pulton, tíz-tíz öklömnyi kaviccsal. Amikor arra jártam, sötétkék öltönyös tisztségviselő hajolt a szatyrok fölé és aggodalmas arccal számolta a flaszterokat.

Elszorult a szívem arra a gondolatra, mit kap ez a szerencsétlen ember, ha a végelszámolásnál ne adj isten, pár kavics hiányzik a leltárból...

Az olimpiai falu szebb hírei közé tartozik, hogy megtojt a kis állatkert fácánja, ami egyébként fogságban nem tartozik bevett szokásai közé.

— Ez örvendetes esemény — mondta a falu ügyeletes madárcsősze —, mert tartós nyugalmat, boldogságot jelent.

A próféta szóljon belőletek, szöuli fácánok!

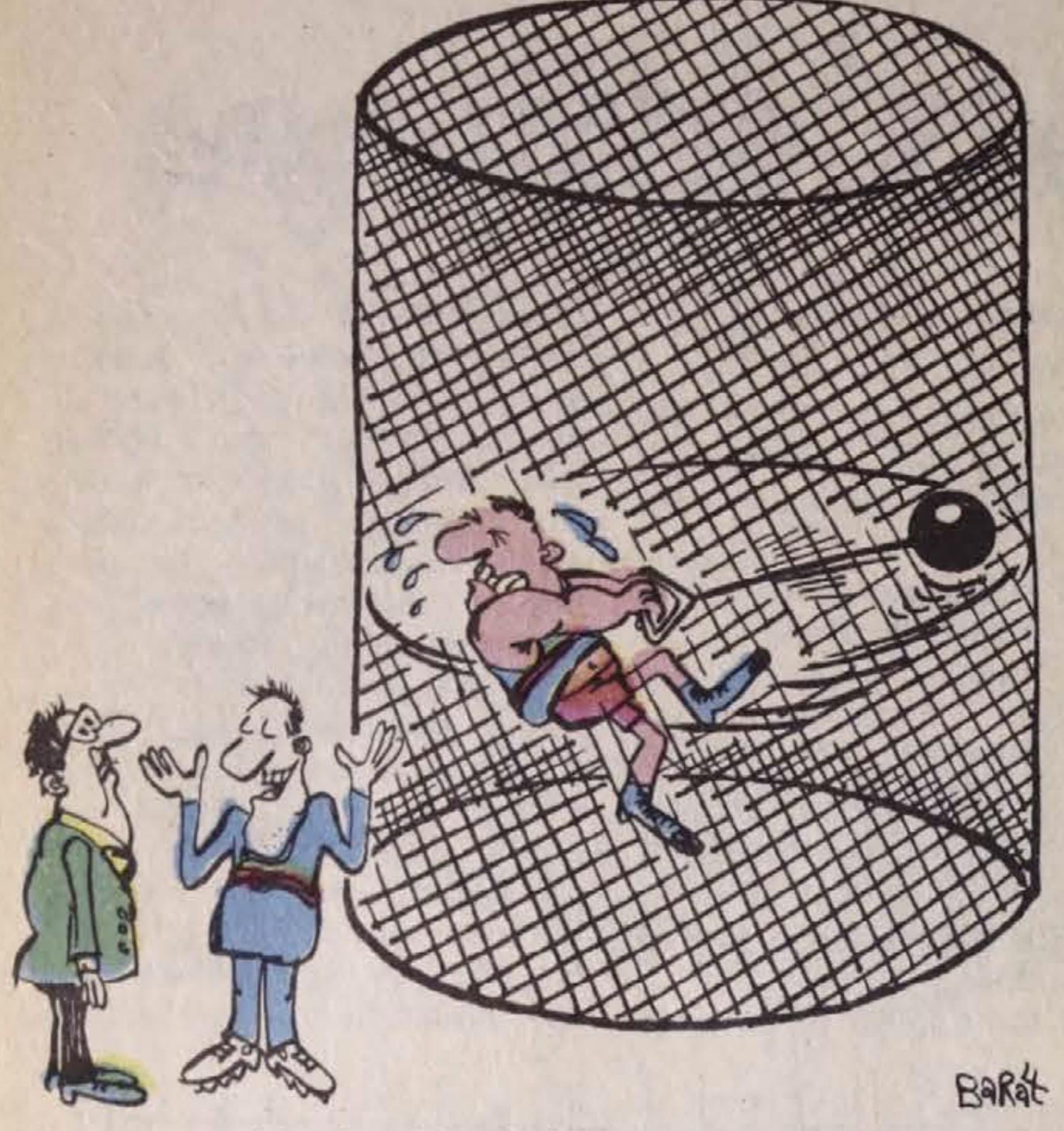
Peterdi Pál

CSÚCSKISÉRLET

– Minden lehetőséget megkapott . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fogorvoshoz viszi ifjú nejét a skót. Azt mondja nekik a fogorvos:

— A fiatalasszonynak ezt a két hátsó fogát már legalább három éve el kellett volna távolítani.

A skót megdöbben:

— Még lánykorában? — kiált fel. Aztán a feleségéhez fordul. — Rohanok apádért. Minden költséget neki kell viselnie!

FOTÓSAROK

PLAKÁTOK

Egy plakáton plakátragasztót keresnek. Azt a plakátot, amelyen a plakátragasztót keresik, egy plakátragasztó már felragasztotta a hirdetőoszlopra. De vajon ki ragaszthatta fel azt a plakátot, melynek láttán a plakátragasztót kereső plakátot felragasztó plakátragasztó annak idején jelentkezett?

Ki volt az első plakátragasztó?

Mi volt előbb? Plakát, vagy plakátragasztó?

Tegyük fel, hogy a plakát volt előbb. De ha akkor még nem volt plakátragasztó, ki ragasztotta fel az első plakátragasztókat kereső plakátokat?

Még rágondolni is rossz.

Tegyük fel hát, hogy a plakátragasztó volt előbb. A kérdés ebben az esetben a következő: mit ragasztott ez a plakátragasztó, amikor még nem volt plakát?

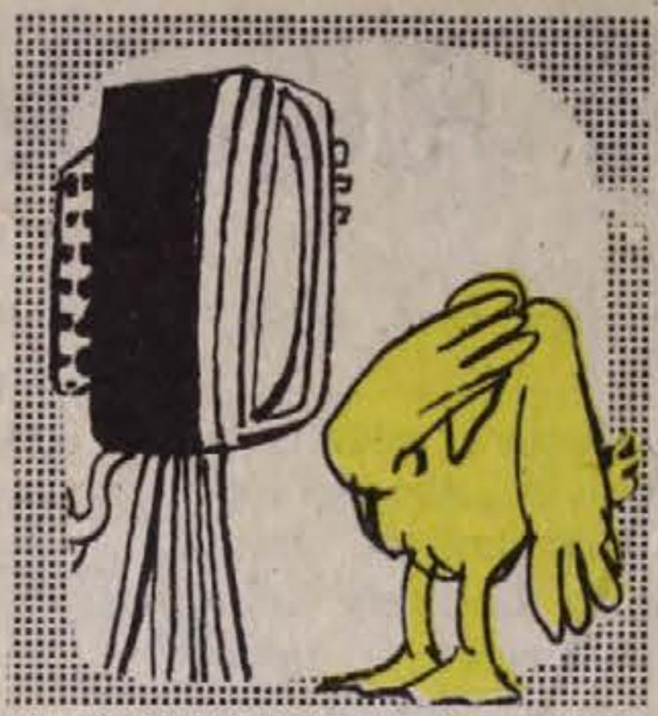
Megannyi nagy talány.

efespé

(Kertész László felvétele)

KÉT KI MIT TUD? MAGYARORSZÁGON

Két Ki mit tud? összecsapásait láthattuk szinte egyszerre a televízióban — az egyik a Thália színházban, a másik pedig Nagymarosnál zajlott. Mindkét műsor több évtizedes hagyományokkal rendelkezik, a legfőbb különbség talán az, hogy az egyiknél a rendezők törekedtek a minél nagyobb nyilvánosságra, míg a másiknál éppen ellenkezőleg.

Ami a mindig is nyilvánosság előtt folyó vetélkedőt illeti, az egyes kategóriák győztesei mellett végre egy valódi magyar sorskérdésre is megnyugtató választ kaptunk. Ez a kérdés, amely milliókat tartott feszült izgalomban, így hangzott: vajon a zsűri egyetlen női tagja, a megszólalásig szép Ungár Anikó végig bírja-e a ruhatárral a megerőltető küzdelemsorozatot és sikerül-e a döntőre is olyan öltözéket felvennie, melyet korábban még soha nem láthattunk rajta?

Persze, mást is megcsodálhattunk a tévében, amelytől elszokott már a szemünk: leszámítva ugyanis a május elsejei felvonulásokat, régen láthattunk akkora tömeget, mint amekkora szeptember 12-én összegyűlt, hogy tiltakozzék a vízlépcső építése ellen. Egy nappal a televízió által rendezett Ki mit tud? döntője után azután megtudhattuk, hogy ez a vetélkedő is vízválasztóhoz érkezett. Mint ifj. Marosán György szóvívő elmondta, a kormány a jelen helyzetben úgy ítéli meg, nem lenne helyes, ha a vízlépcső ügyében népszavazást írnának ki, mert hogy népünk esetleg a saját érdekei ellen döntene.

Szerencsére a televíziós Ki mit tud?-on ez a veszély nem fenyegetett. Egyetlen zsűritag sem szavazott a saját érdekei ellen, sőt, a közönség tapsából arra lehetett következtetni, hogy ez a zsűri figyelembe veszi a hozzá nem értő, ám az ügyben elsősorban érdekelt közönség véleményét is. Persze, akárcsak a vízlépcső, a Ki mit tud? sem lehet érzelmi kérdés. Hiába volt például szimpatikus Artúr, a kisvárdai néger színínövendék, ha szombathelyi riválisa még nála is jobbnak bizonyult.

A nagymarosi Ki mit tud? egyébként is nehezen összehasonlítható a vele egy kategóriába sorolt tévéműsorral. A vízlépcsőről ugyanis mintegy 30 évig szinte semmit sem tudtunk, s most, amikor az információkkal már Dunát lehet rekeszteni, kiderült, hogy nem léphetünk kétszer ugyanabba a folyóba: a Duna, hála a beleölt milliárdoknak, már most sem ugyanaz, mint néhány évvel ezelőtt, s újabb évek múlva pedig már feltehetőleg olyan lesz, hogy legszívesebben rá sem ismernénk.

Feltűnt, hogy a tévés Ki mit tud?-ban rengeteg volt a köszönet; szinte alig akadt versenyző, aki hálatelt szívvel ne köszönt volna meg valamit tanárainak, szüleinek, menyasszonyának, vagy az őt segítő munkahelyi közösségnek. A vízlépcsős Ki mit tud?-ról sokak szerint már most látható, hogy nem lesz benne sok köszönet, sőt még egyiptomi jutalomutazást sem kapunk, hogy a helyszínen tanulmányozhassuk a Szuezi-csatornát.

Aki figyelt a műsorra, észrevehette, hogy mindent elöntött a reklám. A sokoldalú bank, vagy éppen a gondolkodó ember kelléktára legalább olyan gyakran feltűnt a képernyőn, mint maguk a versenyzők. Tudjuk, életünk része lett a reklám, ezért a gondolkodó ember legföljebb azon tűnődik el, vajon a készülő vízlépcső jó reklámja lesz-e országunknak?

Nagyot hibáznánk, ha elhallgatnánk a tényeket: nemcsak a Vörösmarty téren, de a Thália Színházban, a Ki mit tud? döntőjén is volt tüntetés. A rokonszenv-tüntetés akkor tört ki, amikor a szóvivő, Antal Imre bejelentette: a rendezők úgy döntöttek, hogy lesz egy Közönség-díj is. Vagyis a laikus, ám az ügyben érdekelt nézők is lehetőséget kaptak arra, hogy díjazzanak egy versenyzőt.

Úgy tetszik, sok víznek kell még lefolynia a Dunán, míg nemcsak a színházban, de az életben is fontos lesz, hogy mely produkciókat díjaznak az emberek.

Föld S. Péter

VÍZÜGYIS

– Könyörgünk, szállj ki, mondd, hogy te nem tudsz úszni! . . .

Hónapok óta nem értékelték le a forintot

MEGY AZ MAGÁTÓL IS...

Van egy jó és egy rossz hírünk

JAVULNAK A MAGYAR—DÉL-KOREAI KAPCSOLATOK
NEM JAVULNAK A MAGYAR—MAGYAR KAPCSOLATOK

REFLEKTORFÉNYBEN

IFJ. MAROSÁN GYÖRGY,

a kormány új szóvivője, aki nemrég lépett a szó-szorítóba. Azt reméljük, hogy jól szóval tart majd bennünket, s teszi mindezt jó szóval. Tudjuk persze, hogy ehhez még a körülményeknek is lesz néhány szava...

FONTOS DÖNTÉSEK ELŐTT

– Képviselőnk van elég, szívem, még az olasz parlamentnek is adtunk egyet.

KÉKSZAKÁLLÚ ÉS A GLASZNOSZTY

(SZÍN A KÉKSZAKÁLLÚ VÁRA)

JUDIT: Ez a Kékszakállú vára, nincsen ablak, nincsen erkély.

KÉKSZAKÁLLÚ: Persze, hogy nincsen. Ez egy panelvár, amelyre nem terveztek ilyesmit.

JUDIT: Miért vannak az ajtók csukva?

KÉKSZAKÁLLÚ: Hogy ne lásson bele senki.

JUDIT: Na, és a glasznoszty? Az kutya? *Minden ajtót ki kell nyitni, nap besüssön, szél bejárjon.* Hidd el, Kékszakállú, ráférne már a váradra egy kis átépítés!

KÉKSZAKÁLLÚ: Mért akarod kinyitni, mért?

JUDIT: Add a kulcsot, mert szeretlek!

KÉKSZAKÁLLÚ: Tudod, hogy ezzel mindig leveszel a lábamról! És ha nem adom?

JUDIT: Ha kinyitnád... például a *suttogó hír elhalkulna...*

KÁKSZAKÁLLÚ: Hirt hallottál!?

JUDIT: Naná, hogy hallottam. Te Kékszakállú, én olyan rémhíreket hallottam, hogy ha a felét tudnád, belezöldülnél. Persze, ahol nem adnak hiteles tájékoztatást, ott a rémhírekre számítani kel...

KÉKSZAKÁLLÚ: Legyen napfény, nyissad, nyissad!

JUDIT: Na, így már minden más.

KÉKSZAKÁLLÚ: Mit látsz? Mit látsz?

JUDIT: Száz kegyetlen, szörnyű fegyvert.

KÉKSZAKÁLLÚ: Ez a fegyveres ház, Judit!

JUDIT: Azt látom én, de inkább mondd meg, mennyit költesz fegyverekre. Aztán: nem kellene, mondjuk a felére csökkenteni a fegyverzeted? Elég lenne ötven kegyetlen, szörnyű fegyver.

KÉKSZAKÁLLÚ: Majd, ha a szomszédom, a Vörösszakállú herceg is csökkenti...

JUDIT: Vér szárad a fegyvereken, legszebbik koronád véres. De mi lesz a többi ajtóval? Nem nyitnád ki őket?

KÉKSZAKÁLLÚ: Tied most már mind ez a kincs, tiéd arany, gyöngy és gyémánt.

JUDIT: Szóval meg akarsz vesztegetni? Vedd tudomásul, engem nem lehet megvásárolni. Pláne véres kincsekkel. Még kihozzák nekem a Kék fényt...

KÉKSZAKÁLLÚ: Adok neked három kulcsot, nyithatsz, csukhatsz minden ajtót.

JUDIT: Na, végre, hogy eszedbe jutott.

KÉKSZAKÁLLÚ: Látni fogsz, de sose kérdezz, akármit látsz, sose kérdezz.

JUDIT: Azért is kérdezni fogok. Jogom van

hozzá, benne van a sajtótörvényben. Először is: *Milyen víz ez, mozdulatlan?*

KÉKSZAKÁLLÚ: Könnyek, Judit, könnyek, könnyek.

JUDIT: Te jó ég, pedig már azt hittem, hogy itt jelent meg a tapolcai, meg a hévízi tó karsztvize.

KÉKSZAKÁLLÚ Itt a hetedik kulcs. Itt van a hetedik kulcs. Itt van mind a régi asszony.

JUDIT: Élnek, élnek, itten élnek.

KÉKSZAKÁLLÚ: Persze, hogy élnek, de még milyen jól! Én meg dolgozom rájuk. Az elsőre a reggeli, a másodikra a déli, a harmadikra az esti műszakban. És most itt vagy te. Rád éjszaka fogok dolgozni. Hogy örül majd az adóhivatal!

Gőz József

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két utazó kereskedelmi ügynök ebédel együtt. Az egyik ezt meséli:

— Nem akarok dicsekedni, de az én ügyességemnek híre van a szakmában. Például tegnap egy faluban háztartási hűtőgépet adtam el, pedig nincs is bevezetve a villany...

— Az semmi — mondja a másik —; én ma eladtam egy kakukkos órát és hozzá öt csomag madáreledelt.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A hajótörött utolsó erejével kiúszik a szigetre. Felesége a partról kiabál felé:

— Hol voltál ilyen sokáig? A hajó már két órával ezelőtt elsüllyedt!

VÍZLÉPCSŐ-PÁRBAJ

LUDAS FÓRUM

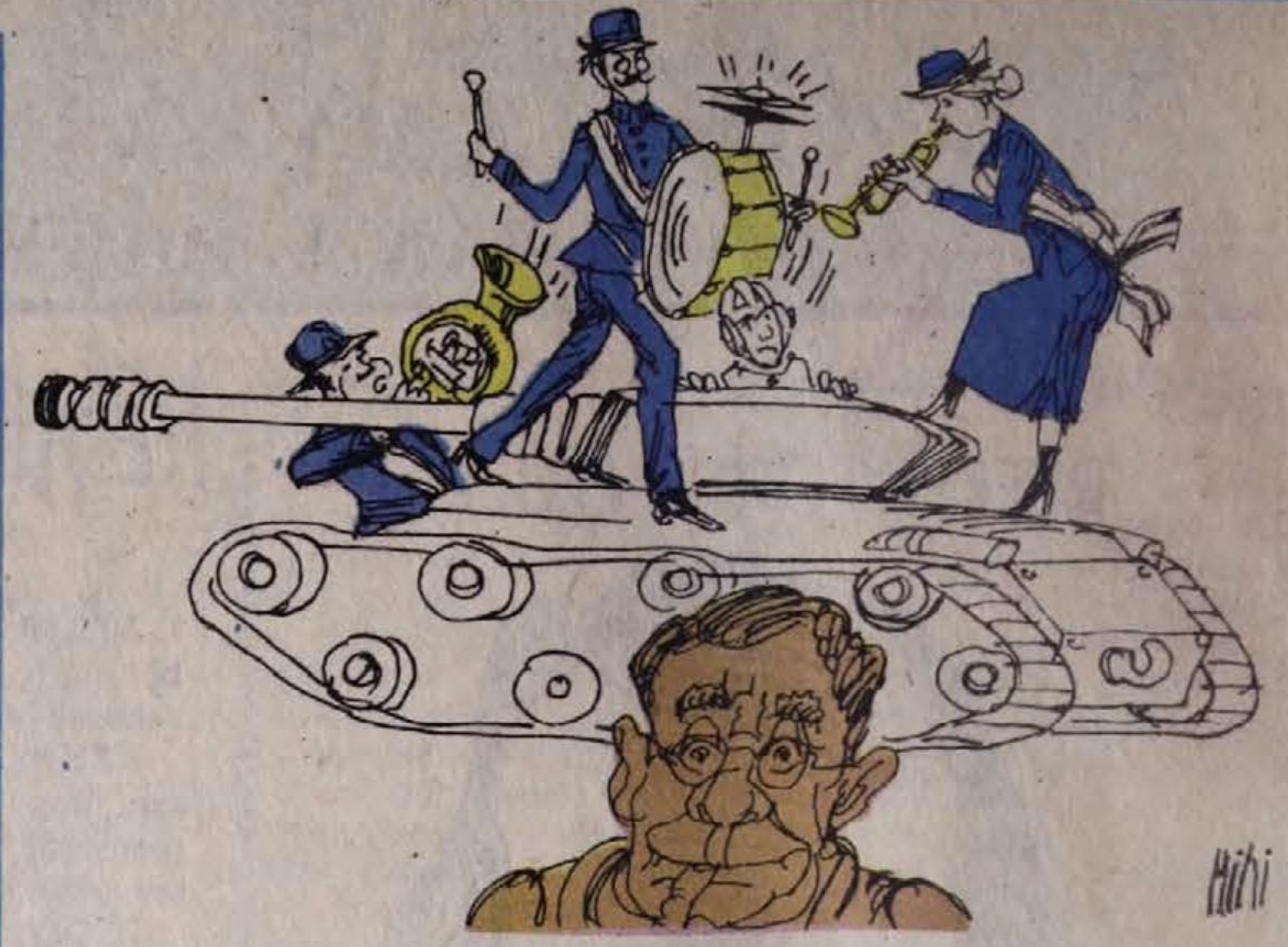
Király Zoltán országgyűlési képviselő kérdezi:

ÖNÖK MIRŐL RENDEZNÉNEK NÉPSZAVAZÁST?

Hegedűs István:

. . hogy legyen-e magyar autógyártás?

– Hogy a Néphadsereget felváltsa-e a jóval olcsóbb Üdvhadsereg?

Brenner György:

– Félek . . . A TEHO-t is „nem" válaszokkal harcoltuk ki . . .

Vezda János:

Tisztázzuk: határainkon innen vagy túl?

Szilágyi György:

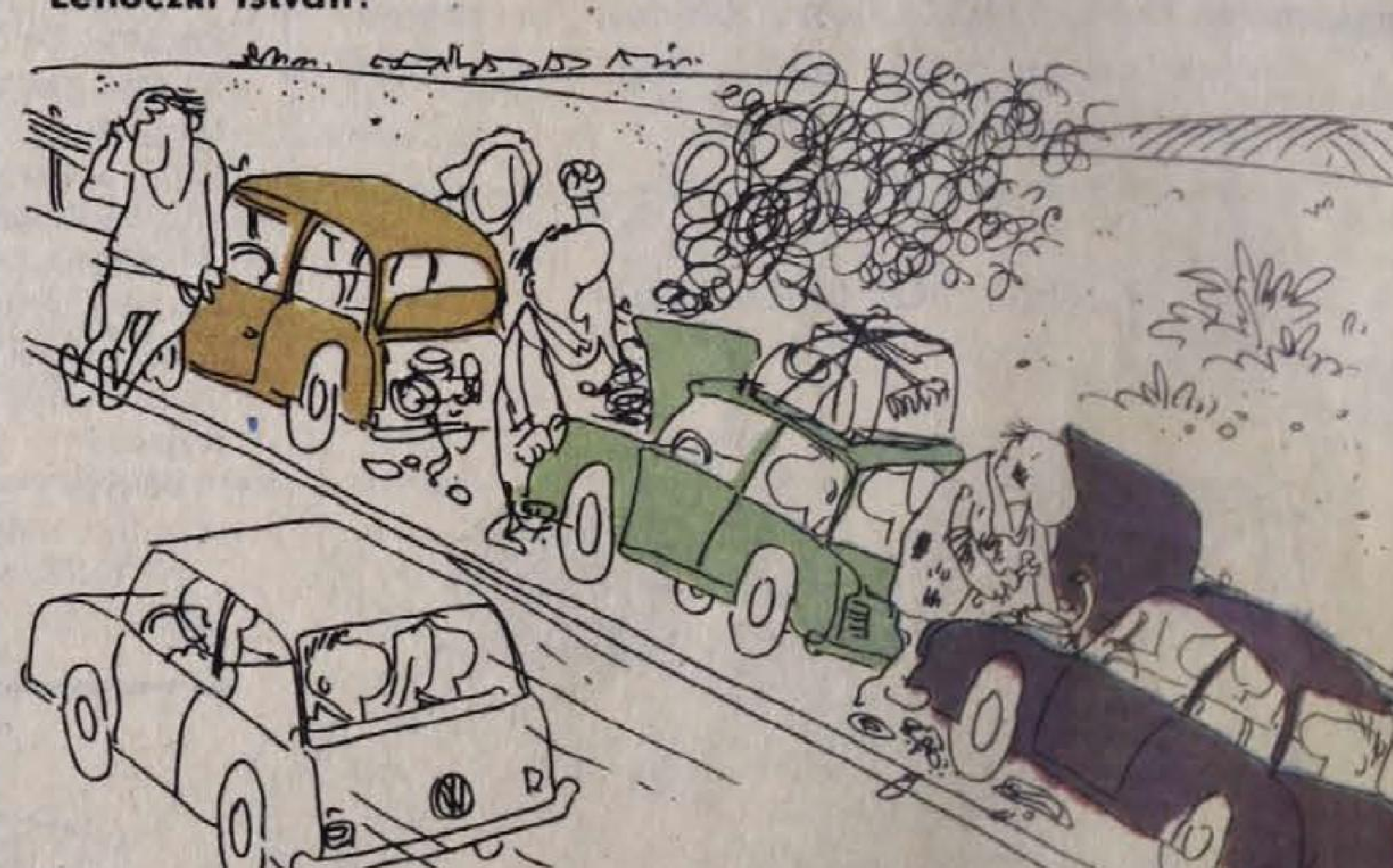
Népszavazást rendezhetnénk arról:
jobbról jobb a pofon, avagy balról . . .?

Barát József:

– A hovatartozásunkról. Arról, hogy hova, kinek, mennyivel tartozunk.

Lehoczki István:

– Vasárnap az érdi emelkedőn arról, hogy kilépjünk-e a KGST-ből?

– Most, hogy már lehet, döntsön a nép: megépítsük-e a paksi atomerőművet.

Dallos Jenő:

– Arról, hogy mi legyen Magyarország jelképe?

Árkus József:

Arról, hogy beleavatkozhatunk-e saját belügyeinkbe?

Peterdi Pál:

Arról, hogy kinek legyen joga a szavazó népet érdemei elismerésével leváltani.

Föld S. Péter:

Arról, vajon alkalmas vagyok-e arra, hogy fölismerjem saját érdekeimet.

Münz András:

A-változat. A kérdés: lenni vagy nem lenni? B-változat. A kérdés: ugyanez, fordítva...

Földi Iván:

Mindenekelőtt arról, hogy ki kezdeményezhet népszavazást.

Galambos Szilveszter:

Arról, hogy kapjanak-e munkanélküli-segélyt az aktív dolgozók a fizetésük kiegészítésére?

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Fülöp György:

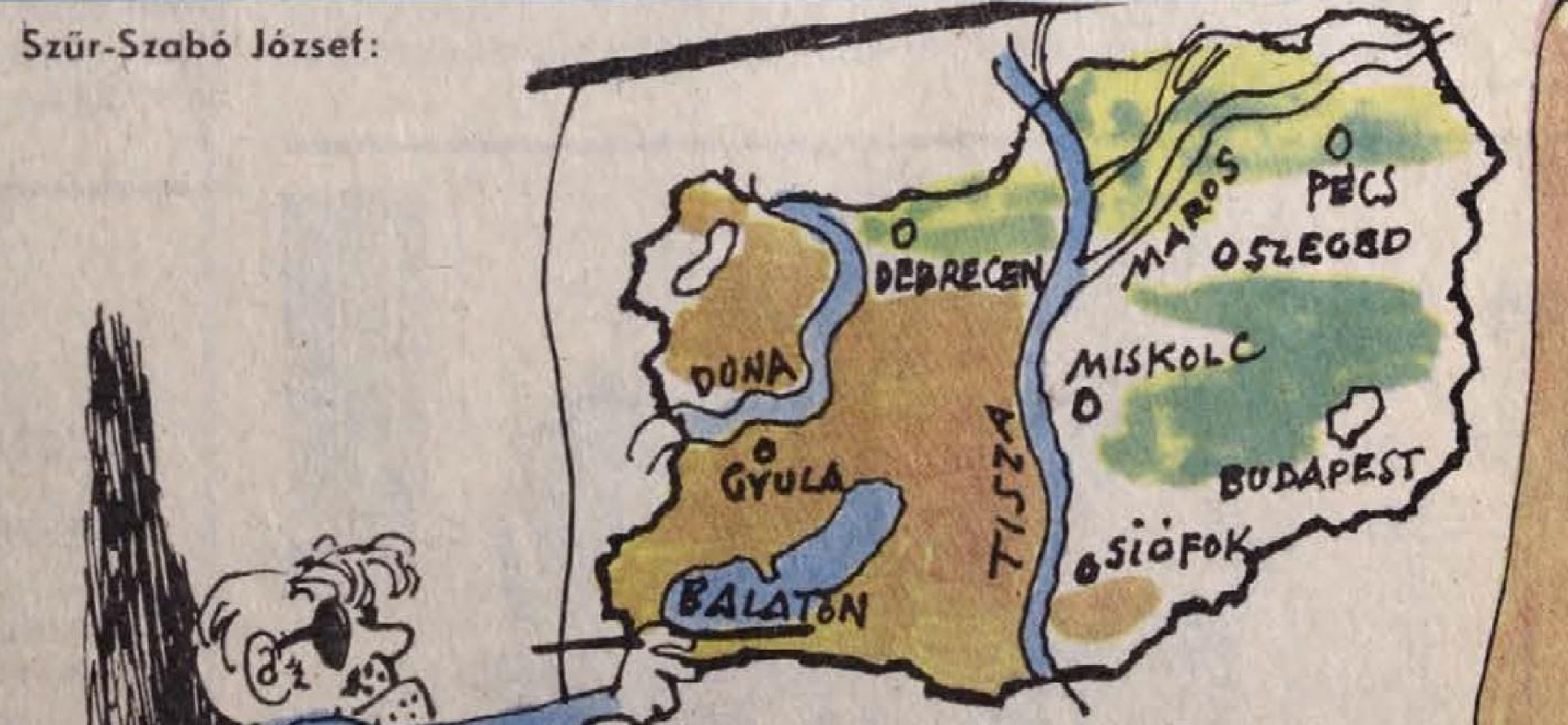

– A háztartási szolgálat lelkiismereti okokból való megtagadásáról.

Krenner István:

Szűr-Szabó József:

– Csináljunk-e félrevezető térképeket?

VILMA NÉNI

– Milyen boldogok lehetnek az elmúlt évek politikusai, hisz ezentúl ők is részesülnek az emberi jogokból...

KITÜNTETÉSEK

ÉJSZAKAI KÖZVETÍTÉS

– Hajrá magyarok...!

HÉT SZŰK ESZTENDŐ

– A többpártrendszer csak drága választási kampányokkal járna!...

HUSZONÖT AFORIZMA

1. Egyre több emberről mondható el, hogy talpig becsületes, de azon fölül nem.

2. Nemcsak a nem-akarásnak, hanem a nagyot-akarásnak is nyögés a vége. Sajnos, az utóbbi esetben is a nem-akaró nyög.

3. Aki beosztott, az hülye lesz okosnak lenni.

4. A lángelmék sorsa: többet látni és messzebbre jutni annál, mint amennyire érdemes.

5. Aki a jogait csupán kérelmezi, aligha fogja őket kivívni.

6. Szeretnék egyszer végre jólétre szenderülni.

7. Lassan járj — és tovább érsz csupán annyit, amennyit ma.

8. Némelyek szerint a fiatalok, amilyen meggondolatlanok, még elsietnék a gyorsítást.

9. Nekem nem kell sem több szocializmus, sem több demokrácia. Én szerényen beérném mindkettőből eggyel.

10. Tévedések elkerülése végett: a mai „egy lépés előre, egy lépés hátra" nem Lenin egyik művének címe.

11. Csupán szóban reformerek figyelmébe: gittrágással nem lehet ablakot üvegezni.

12. A pénzhamisítók, ha ők kerülnének hatalomra, alighanem a jegybank kibocsátotta pénzt vonatnák ki a forgalomból.

13. Egy elmélet, ha a tömegek közé hatol, előbb-utóbb anyagias erővé válik.

14. Gondot gondűzéssel, bajt bajvívással csupán tetézni lehet.

15. Az esetek többségében az nyer, aki nem mer.

16. Gyakori eset, hogy a hóhér az áldozatát tekinti példaképének.

17. Ahol a tájékoztatás szigorúan bizalmas, ott az állampolgár szigorúan bizalmatlan.

18. Vannak helyzetek, amikor a demokratákat elsősorban a demokrácia leghangosabb hirdetőitől kell félteni.

19. Forradalmár a posztjáról is hajlandó lemondani az elveiért; bürokratánál ez épp fordítva van.

20. Sokan úgy képzelik el a kétfrontos harcot, hogy egyfelől a hazugság, másfelől az igazság ellen kell küzdeniük.

21. Akadnak, akik azért félnek kigombolni a rosszul begombolt mellényt, mert attól tartanak, hogy úgy könnyebb lesz lerángatni róluk.

22. A piac törvényeit ideológiájuk satujába fogni próbálók láttán azon csodálkozom, hogy még nem akadt asztrológus, aki szerint az ember jellemét és sorsát a *halála* időpontja határozza meg.

23. Tévedhetetlen vezető nincs. Annál több az olyan, aki csakis tévedni képes.

24. Ha Edward király, angol király rendelkezésére nem csupán a korabeli kezdetleges elnyomó apparátus áll, akkor a walesi bárdok közül ötszáz bizony elharsogja — és egy se bírja *nem* mondani —, hogy „éljen Eduárd".

25. Mondj igazat, és nem történik semmi. Sehol.

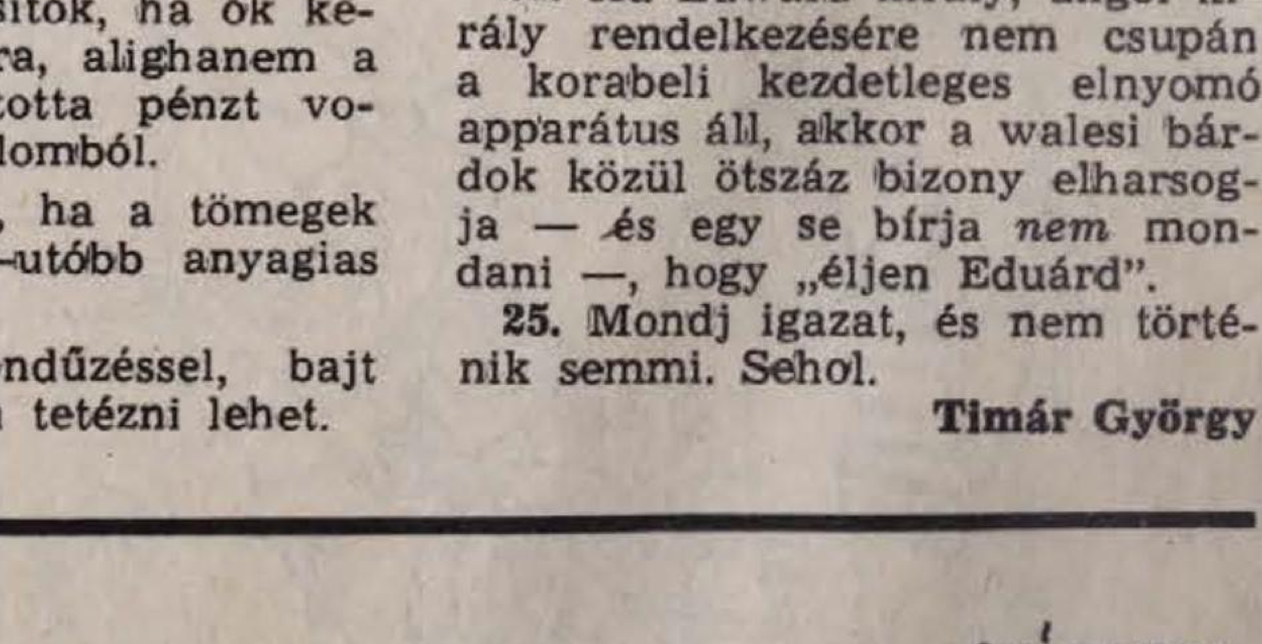
Timár György

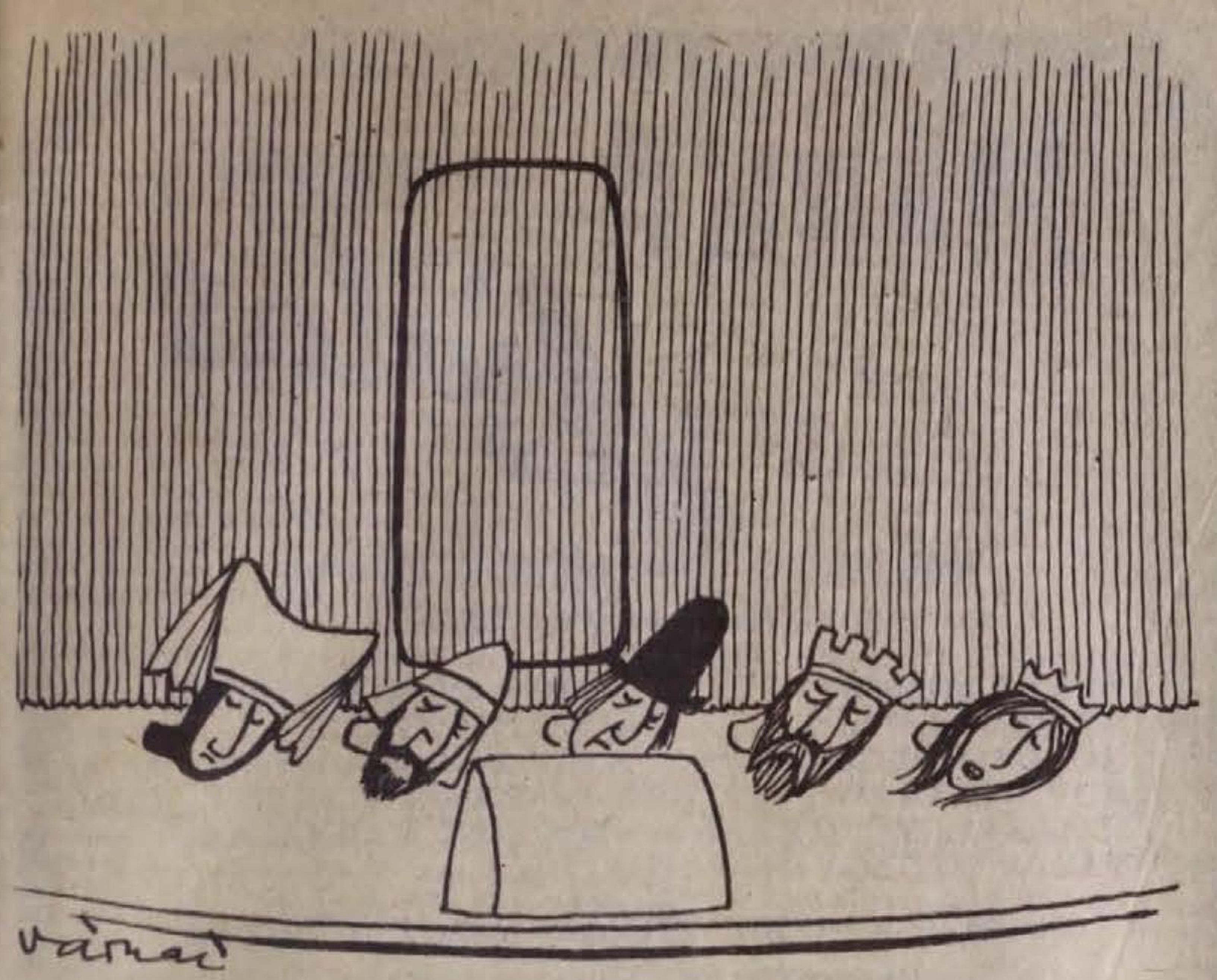

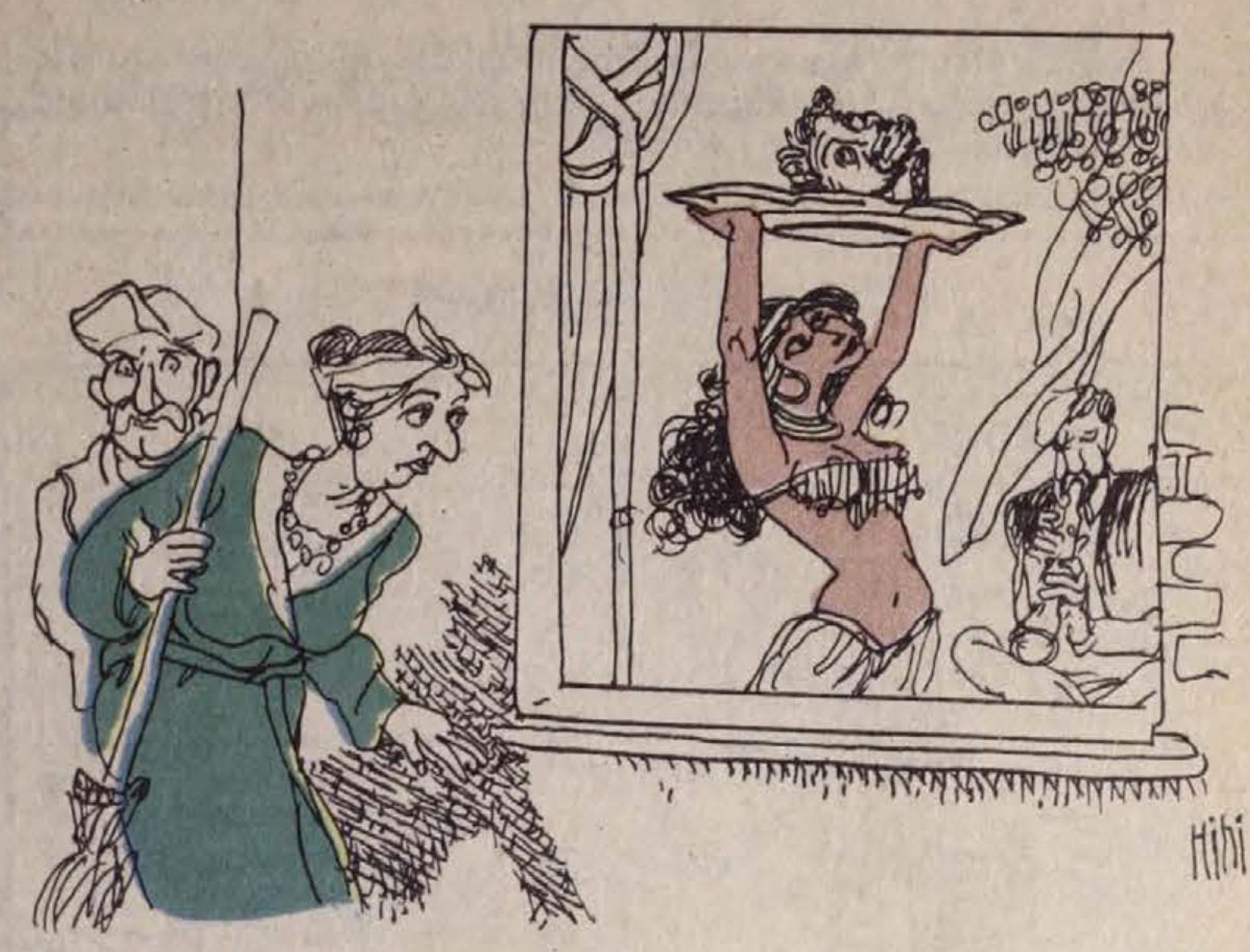
– Akkor kezdjük újra elölről: mint felelős beosztású vezető sorolja fel, mit nem csinált az elmúlt évtizedekben?

NÉPGAZDASÁGI ÁRUBESZERZŐ

– A forintra nem tud adni valami jó óvszert?

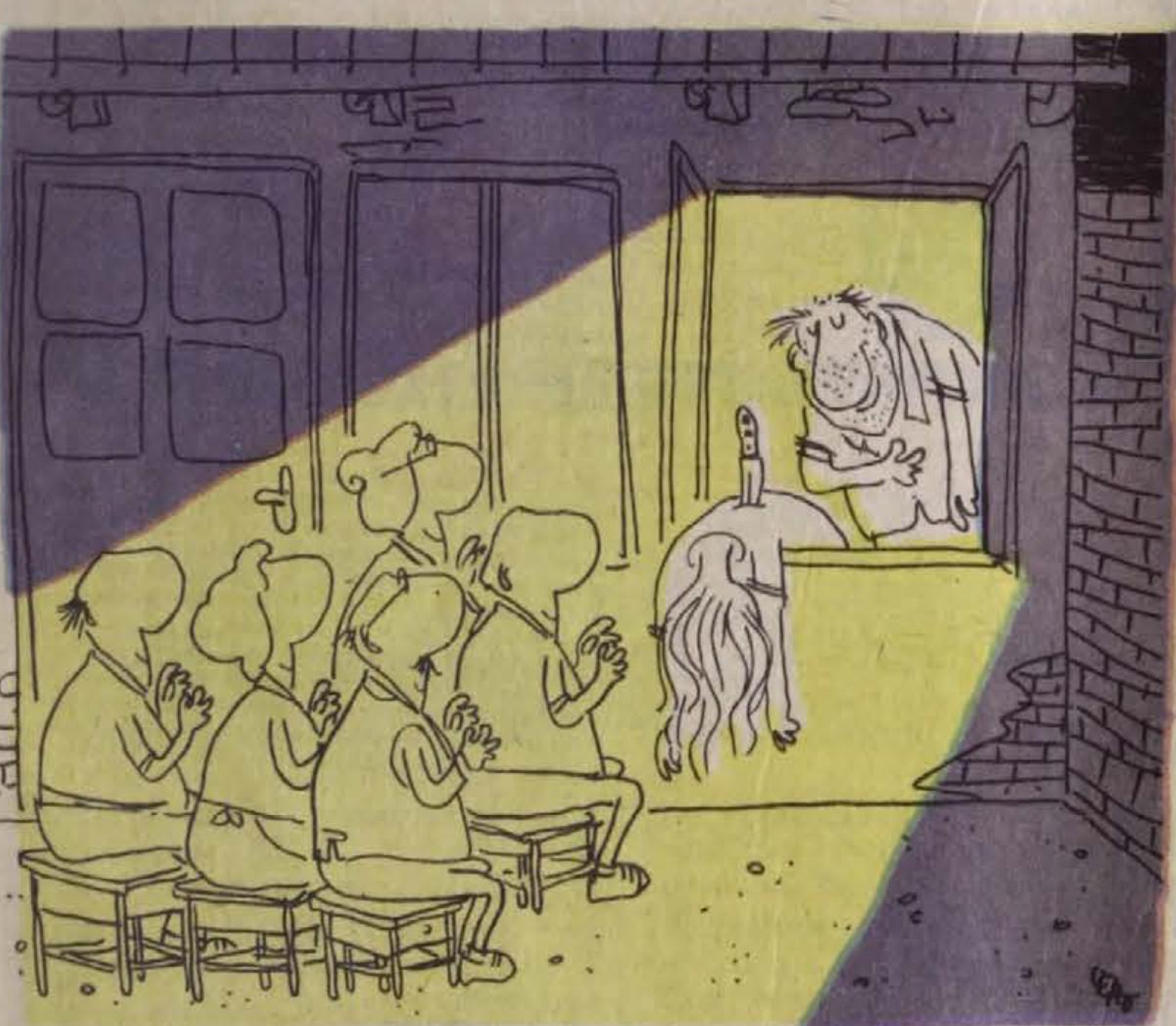

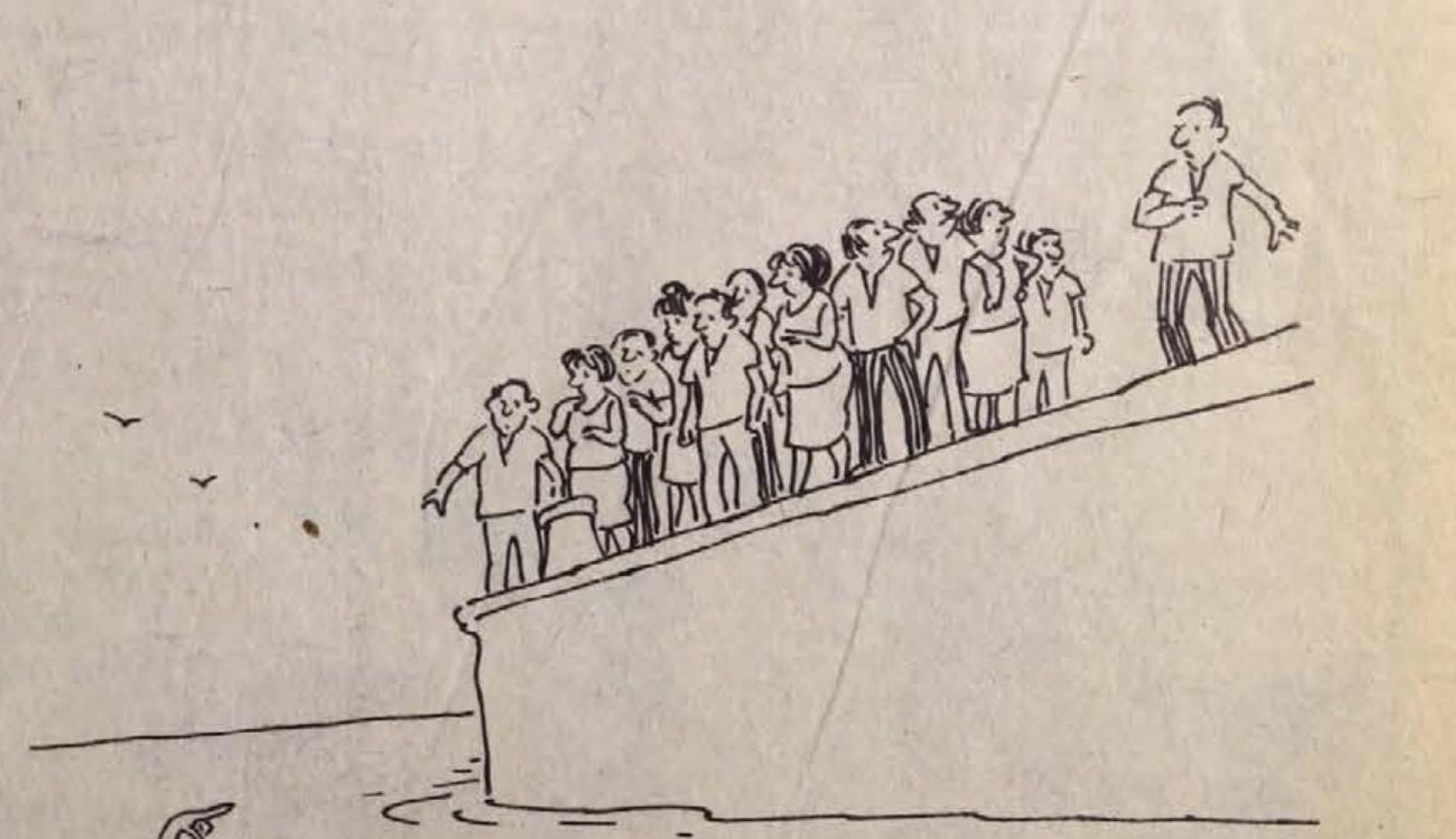
VÁRNAI, HEGEDÜS, LEHOCZKI, FÜLÖP, DALLOS, BRENNER

RÉMDRÁMA

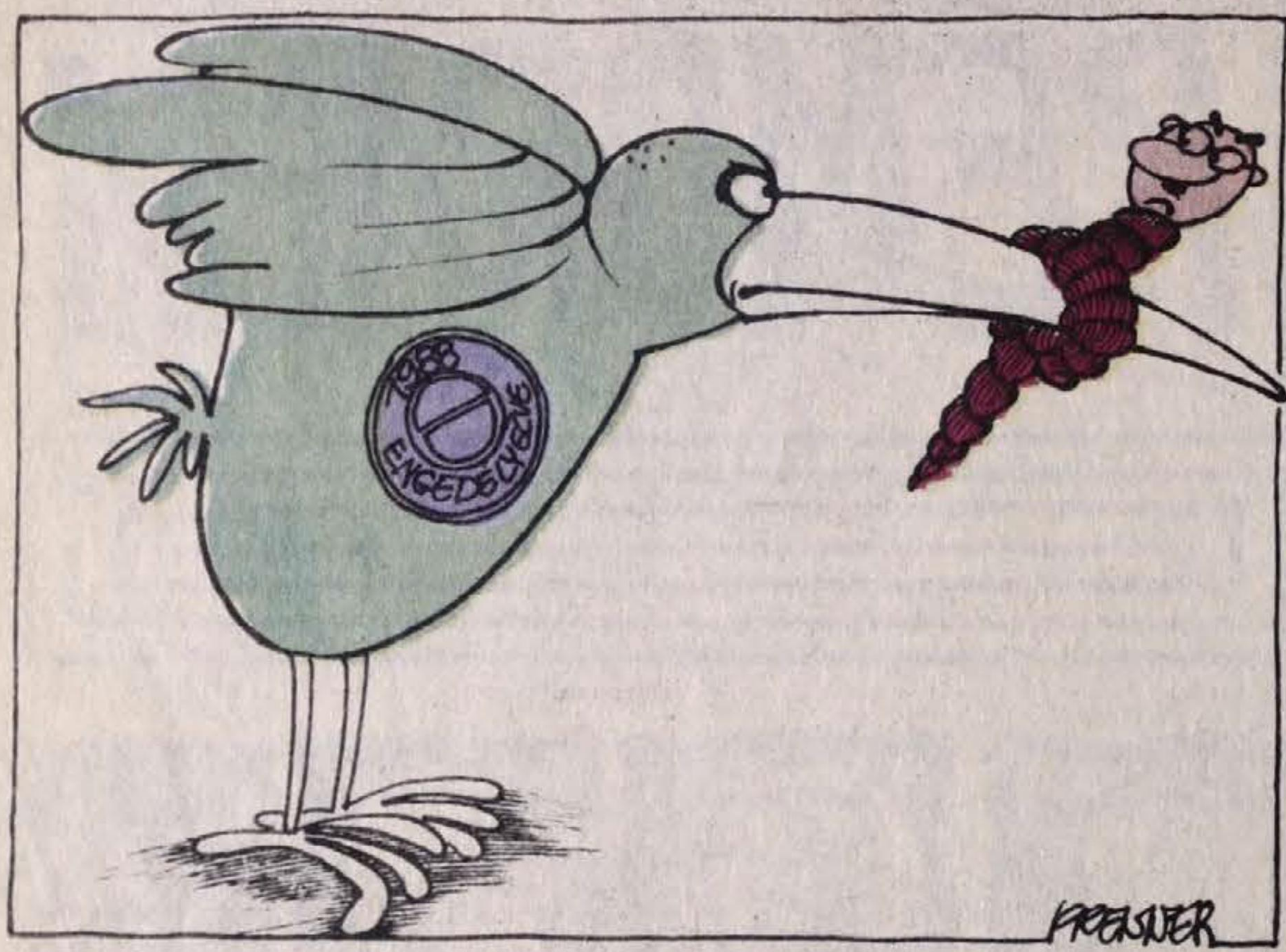

Munkatársunk, **Brenner György** Munkácsy-díjas karikaturista kiállítása október 5-ig naponta 10 és 18 óra között tekinthető meg Sárváron, a Nádasdy-várban.

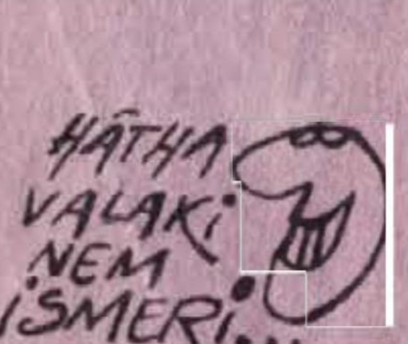
NÉVTELEN FELJELENTŐ

ÁLHÍR

Megalakult a Magyar Zöldek Pártja...

— Apa! Gyere el velem délután a cirkuszba!

— Nincs időm.

— Azt mondták a fiúk, hogy egy meztelen nő lovagol a tigris hátán.

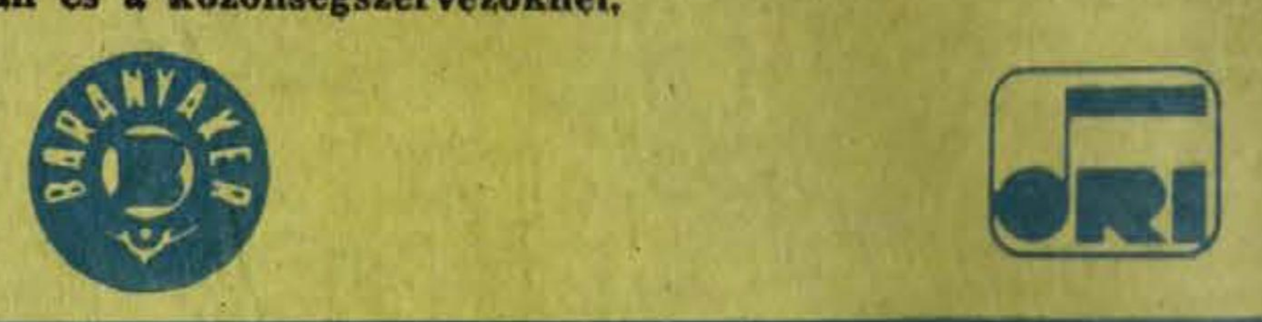
— No, jól van, nem bánom, elmehetünk. Már régen láttam tigrist.

ÚJ IGAZGATÓ

– Tegye el emlékbe kolléga. Mi majd fotocellás kapuzárat csinálunk!

PÁRBESZÉD A PAPÍRHIÁNYRÓL

— Hát, ezt is megértük, nem lesznek újságok!...

— De, lesznek, ne aggódjon! A lapok megjelennek, csak karcsúbbá válnak, kevesebb lesz bennük.

— Juj, ez rossz jel. Emlékszik még azokra az időkre, amikor a lapok megjelentek, de nem volt bennük semmi?

— Emlékszem, hogyne emlékeznék, előfizető voltam.

— Csak azt nem értem, ha a szakemberek tudják, hogy menynyi újságpapírra van szükségünk, akkor miért nem annyit rendelnek?

— Nevetni fog, a magyarok kellő mennyiséget rendeltek a szovjetektől. Erről államközi szerződés van.

— Hát akkor hol a hiba?

— Az egyik fél nem tartja be a megállapodásban foglaltakat.

— Hogy mondja? Most mit kódolja itt az üzenetét?! Ember, glasznoszty van! Ma már nyíltan ki lehet mondani: azért nincs elég újságpapír, mert a Szovjetunió nem képes teljesíteni a szállítási kötelezettségét.

— Látja, ezért nem tetszik nekem ez a glasznoszty.

— Ugyan, miért?

— Mert sikerként könyveljük el, ha immár világgá kürtölhetjük, hogy melyik nagyhatalom miatt nem lesz elég újságunk. Pedig tudja mi volna az igazi siker?

— Ugyan, mi?

— Az, ha volna elég újságpapír. Csak úgy, csöndben.

— Nézze, azért Gorbacsovéknak sem könnyű. Náluk most óriási változások mennek végbe.

— Tudom. Például az újságot is sikerült az egyéb áruk rangjára emelniük.

— Na látja!

— Úgy értem, ezért is sorba kell állniuk.

— Persze, mert most ott is érdekesebb a sajtó. Képzelje csak el, néhány évtizede az újságokban az állt, hogy minden nagyon jól van. Ma az van a lapokban, hogy néhány évtizede semmi sem volt jól. És ez így van jól. Most. Hát nem érdekes?

— Érdekes. És mit gondol, néhány évtized múltán, az utódaink melyik időszakot fogják ostorozni?

— Nyilván... No, ezt hagyjuk, nem vagyok jós!

— Akkor maga közös nevezőn van a kereskedelmi miniszterrel. Ő sem tudja megjósolni, hogy a papírhiányt miként vészeljük át. Minden bizonytalan, csak egy biztos: sokba fog kerülni.

— Gondolom, pármillió dollár kölcsönnel, azért megoldható lesz az újságpapír-hiány.

— Dollármilliók kölcsön, ez tényleg jó megoldás! Így legalább az utódok is tudnak majd miről haragos cikkeket írni.

— Persze. Feltéve, ha lesz hozzá papírjuk.

Módos József

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Robotron 24. tip. használt, de jó állapotban levő írógépet; — A Ludas Magazin 1986 márciusi számát; — Megunt, feleslegessé vált kismamaruhákat 164 cm magas alkatra; — Kati és a Kerekperec lemezeket; — Lemezjátszót; — Kerékpárra való kürtöt; — A Mozaik újság 1980 előtt megjelent példányait továbbá az 1980/1., 8., 6., 1982/3., 1987/4. és 7. számait.

KÍNÁLNAK: A Ludas Magazin 1987/5., 6., 9., 1988/1., 2., 7. számait; — Az Amiga és a 68000er című számítástechnikai folyóirat teljes évfolyamát és évfolyam előtti számait; — A PC Plus és a PC Magazin egyes példányait; — Kis és nagy szobanövényt; — Leándert; — Olajkályhát; — Csecsemőruhákat egyéves korig.

CSERÉLNEK: 35-ös fehér női műkorcsolyát és gyermeksílécet 38-as női műkorcsolyára; — Magyarország a XX. században c. könyvet kerékpárra való kürtre; — 164/58-as méretű női ruhákat hasonló méretű kismamaruhákra; — Egy pulóverre való halványzöld bukléfonalat franciaágyra való terítőre; — Működő Hajdú automata mosógépet cikcakkot is varró, táskavarrógépre vagy kempingkerékpárra; — 3—4—5 éves gyerekre való cipőket, csizmákat, ruhákat nagyméretű tükörre vagy az IPM számaira, esetleg üveges könyvszekrényre; — Nagylemezeket, férfi bőr félcipőt, ruhaneműket, műbőr motoros kabátot hím ékszerteknősre vagy fajtatiszta, törzskönyvezett, kistestű kölyök munkakutyára; — Előfizetett újságokat (Képes 7, Ludas Matyi, Szabad Föld, Orvosi Hetilap) a megjelenés hetében külföldi vagy belföldi állat- és növényvilág, kertészet, barkácsolás, kézimunka, zeneirodalom, képzőművészet tárgykörben megjelent lapokra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

RITKA ESET

Ez évi 27. számunkban „Szagos szendvicsek” címmel jelent meg panaszos levél, amelyben olvasónk, Mérei Lorándné a Pestvidéki Vendéglátó Vállalattól rendelt szendvicsek minőségét kifogásolta. A vállalat igazgatójától az alábbi választ kaptuk:

Konkrét adatok hiányában a panaszost levélben és telefonon is megkerestük. A tények ismeretében és a kivizsgálás eredményeképpen a panaszt jogosnak ítélve, a levélírótól a sajnálatos esetért elnézést kérve, a 70 darab szendvics árát részére visszautaltuk.

Az esettel kapcsolatban még annyit kívánok megjegyezni, hogy vállalatunk tevékenységét a megbízhatóság jellemzi és nem a cikkben említett és jogosan kifogásolt szolgáltatás.

Kókai Zoltán
igazgató

A TROMBITÁS NEM OLYAN...

„A nyomok a Trombitásba vezetnek” címmel jelent meg ez évi 36. számunkban K. B. érdi olvasónk levele, amelyben azt kifogásolta, hogy a Moszkva téri Trombitás étteremben olyan tányért tettek elé, amelynek tisztasága kifogásolható volt.

Az Észak-budai Vendéglátó Vállalattól az alábbi választ kaptuk:

Az étterem vállalatunk egyik legforgalmasabb, a hazai és külföldi vendégek által egyaránt szívesen látogatott egysége, amelynek szolgáltatásairól, műsoráról elismerő véleménnyel vannak a vendégek. Ha mégis akadna kifogás, azt az üzlet szerződéses vezetője a helyszínen mindig azonnal orvosolja.

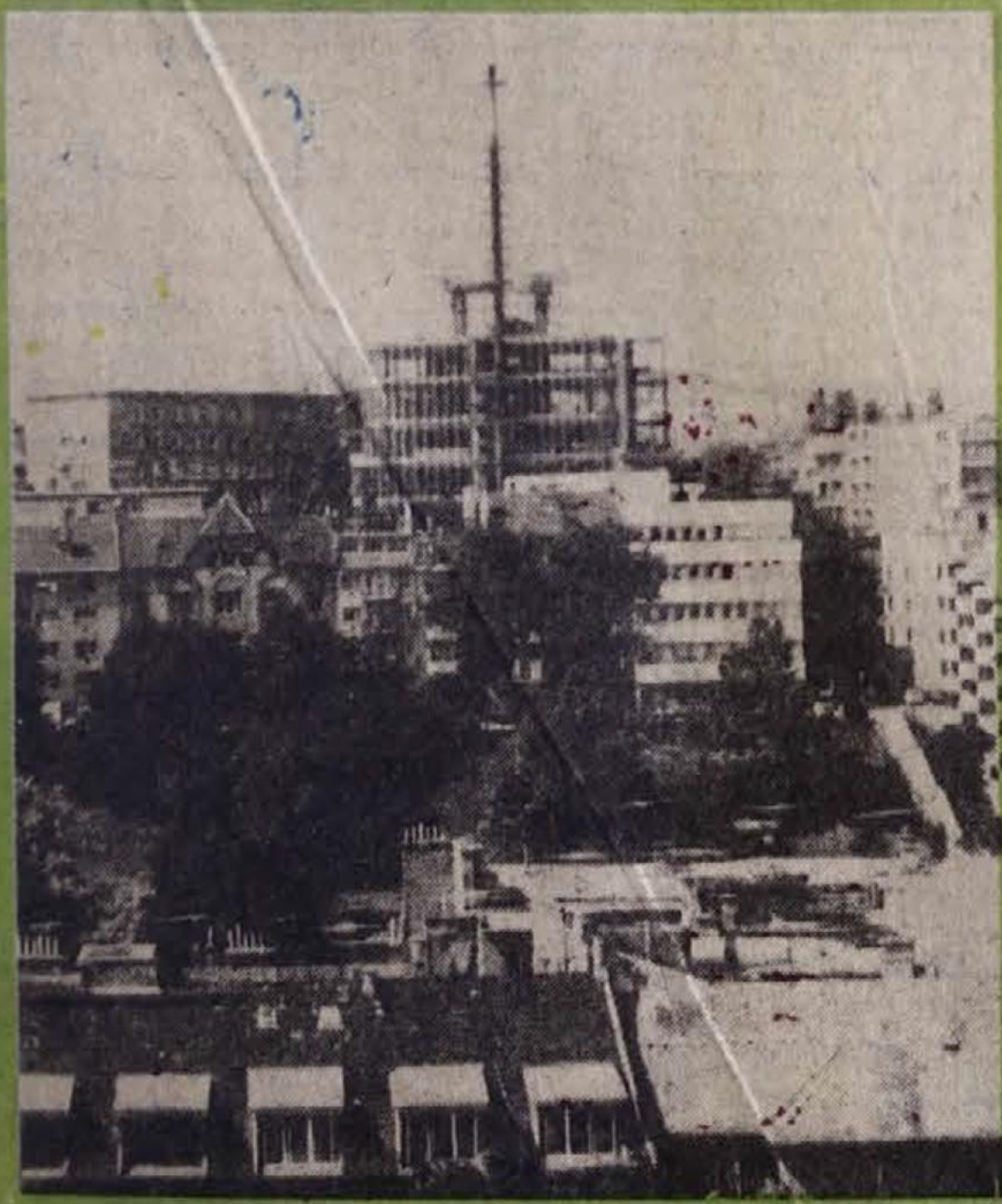
Sajnáljuk, hogy a panaszos sorok írója már ott az üzletben sem kívánta felfedni magát, inkább — amint írja — kifizette a számlát és távozott, megakadályozva ily módon az üzlet vezetőjét, hogy a kifogás tárgyát képező hiba forrását és a hiba elkövetőjét megkeresse és felelősségre vonja.

Az üzlet munkáját a vállalat és a II. kerületi KÖJÁL gyakran ellenőrzi, tevékenységük ellen ilyen jellegű kifogás nem merült fel. Amennyiben ez a sajnálatos, egyedi eset mégis előfordult, kérjük a levél íróját, jelentkezzen vállalatunk központjában, legyen segítségünkre abban, hogy az üzlettel kapcsolatos hibák kijavításra és megszüntetésre kerülhessenek.

Dr. Király István
ker. ig. h.

ZÖLD SAROK

VÁROSKÉPTELENSÉG

Aggódva figyelem, ahogy a Nap-hegy tetején egy kolosszus magasodik fel, rontva a városképet. Naponta látom a Szabadság-hídról, ahogy a Vár és a Gellérthegy között, a Nap-hegy gerincén „díszeleg”. Ez az MTI-hez tartozó épület, ilyen formában és méretben — véleményem szerint — nem odavaló. Ki tervezte, engedélyezte, és milyen megfontolások alapján? Kíváncsi volnék az illetékes válaszára.

Bartos Mihály
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

— Cél a nyelvtudás. A 7 NYELV Nyelviskolájában megtanulhat angolul, németül, franciául, spanyolul, portugálul, hollandul, svédül, görögül, japánul, kínaiul. Magyar tanfolyamok idegen anyanyelvűek részére. Beiratkozás augusztus 29-től Bp. XI., Bartók B. u. 27., du. 5—7-ig. Tel.: 663-653 és 654-786. ×

— Cél a nyelvvizsga. Az október—novemberi nyelvvizsgára felkészítő intenzív angol, német és orosz 3 hetes nyelvtanfolyamok szeptember 5-től a 7 NYELV Nyelviskolájában Bp. XI., Bartók B. u. 27. Beiratkozás augusztus 29-től, du. 5—7-ig. Tel.: 663-653 és 654-786. ×

Most az iskolának, vagy az életnek tanulunk?

(A Magyar Nemzetben találta Szabó Veronika)

IMPORTAPASÁGÚ győztes szülőktől sima szőrű foxterrier-kölvkök, kotorék-

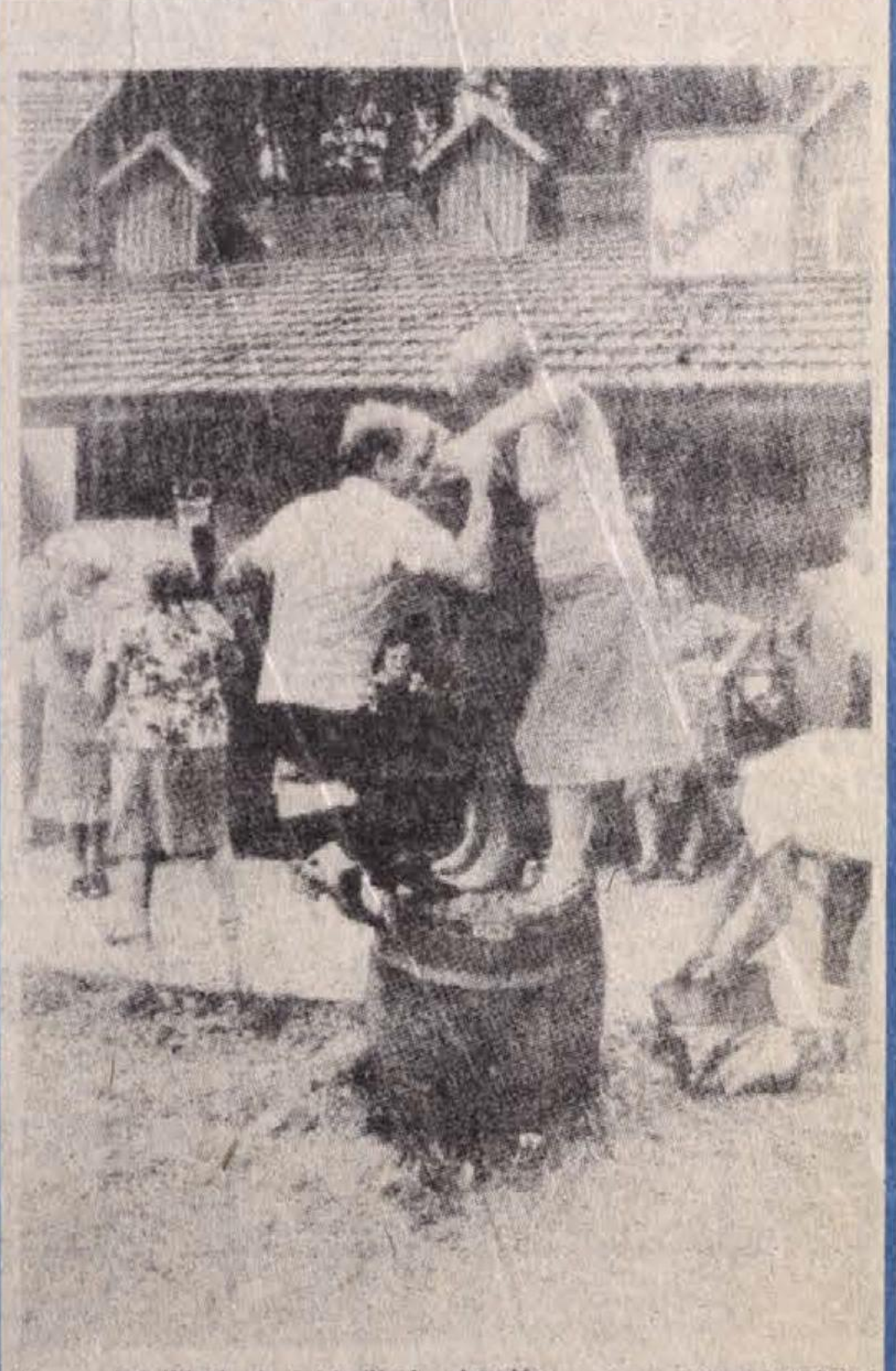
Importapaság — nem egy export anyanyelvűségi szó!

(A Nógrád című lapban fedezte fel Egyed Gyula, salgótarjáni olvasónk)

válaszolok. A nadrágom szakadt, de nemes szívet takar. Válaszokat [illegible] jeligére a kiadóba, Győr, Tanácsköztársaság u. 51.

Vajon ez a szív hányat ver percenként?

(Egy apróhirdetésben találta Horváth András győri olvasónk)

Nemcsak felültek, de fel is ültek a hordóra. Fejér Gábor felvételei

Jólesik egy kis ülés a sok ácsorgás után!

(A Népszavában látta meg Nagy Géza olvasónk)

TRIBÜN

– Milyen az új csatárotok?
– Hát a mozgáskultúrája bizony egy kicsit még hiányos.
– Amennyiben?
– Múltkor hanyattesett az edzésen és mégis az orrát törte be.

***

Jön a csapat a taktikai megbeszélésről, a kapitány hevesen szidja az edzőt:

– Ha ez az ember csak arról beszélne, amihez ért, nyomasztó lenne a csend.

***

Pár napra hazatér az idegenlégiós focista.
– Képzeljétek, megnősültem. Egy bécsi lányt vettem el.
– Na és?
– Olyan jól sikerült, hogy már el is határoztam, a jövőben csak osztrák nőket veszek feleségül.

Azt mondja a kluborvos a csapat csillagának:
– Holnap nagy mecscsünk van, fontos, hogy teljesen pihent légy. Itt egy erős altató.
– Én vegyem be?
– Dehogy. A menyaszszonyod.

***

A veterán hátvéd a csapat új sztárját dicséri baráti körben.
– Ez rendes ember. Még soha senkiről nem mondott rosszat.
– Hogyhogy?
– Folyton csak magáról beszél.

(p. p.)

– A kollégám kimondottan öreg gépkocsikra szakosodott!

ÚJ SZERZEMÉNY

című rejtvényünk helyes megfejtése a következő volt:

– Hogy láthattad volna, szívem? Én is csak ma találtam. A kocsid hátsó ülésén...

200—200 forintot nyert:
Rózsa Gyuláné, Körmend, Jókai u. 10. 9900.
Nuber Arnold, Budapest, Iskola u. 14. 1011.
Dézsy Eszter, Ózd, Néphadsereg út 7. 3600.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZÉKELY GÓBÉ

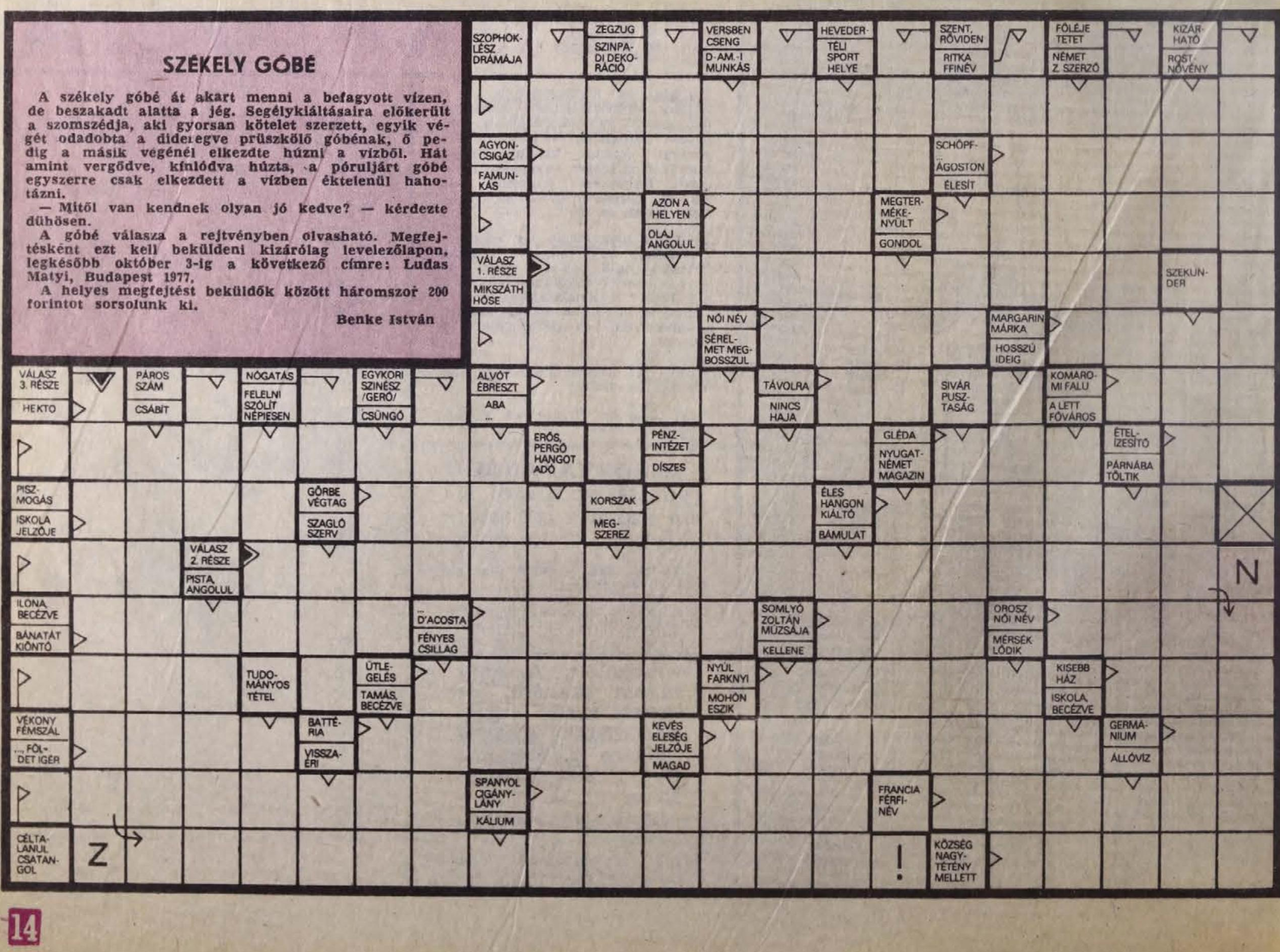
A székely góbé át akart menni a befagyott vízen, de beszakadt alatta a jég. Segélykiáltásaira előkerült a szomszédja, aki gyorsan kötelet szerzett, egyik végét odadobta a dideregve prüszkölő góbénak, ő pedig a másik végénél elkezdte húzni a vízből. Hát amint vergődve, kínlódva húzta, a póruljárt góbé egyszerre csak elkezdett a vízben éktelenül hahotázni.

– Mitől van kendnek olyan jó kedve? – kérdezte dühösen.

A góbé válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb október 3-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

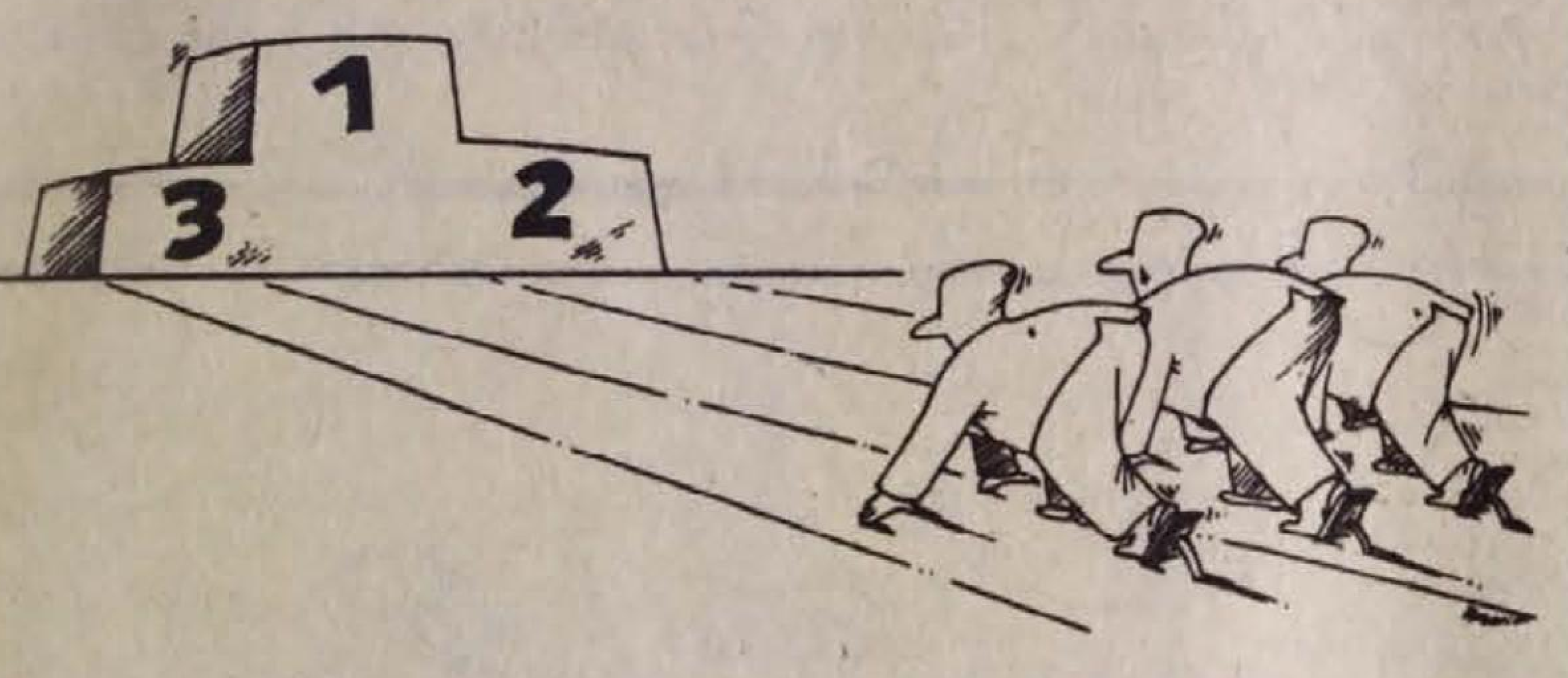

IMPORT HUMOR

ÖTKARIKA

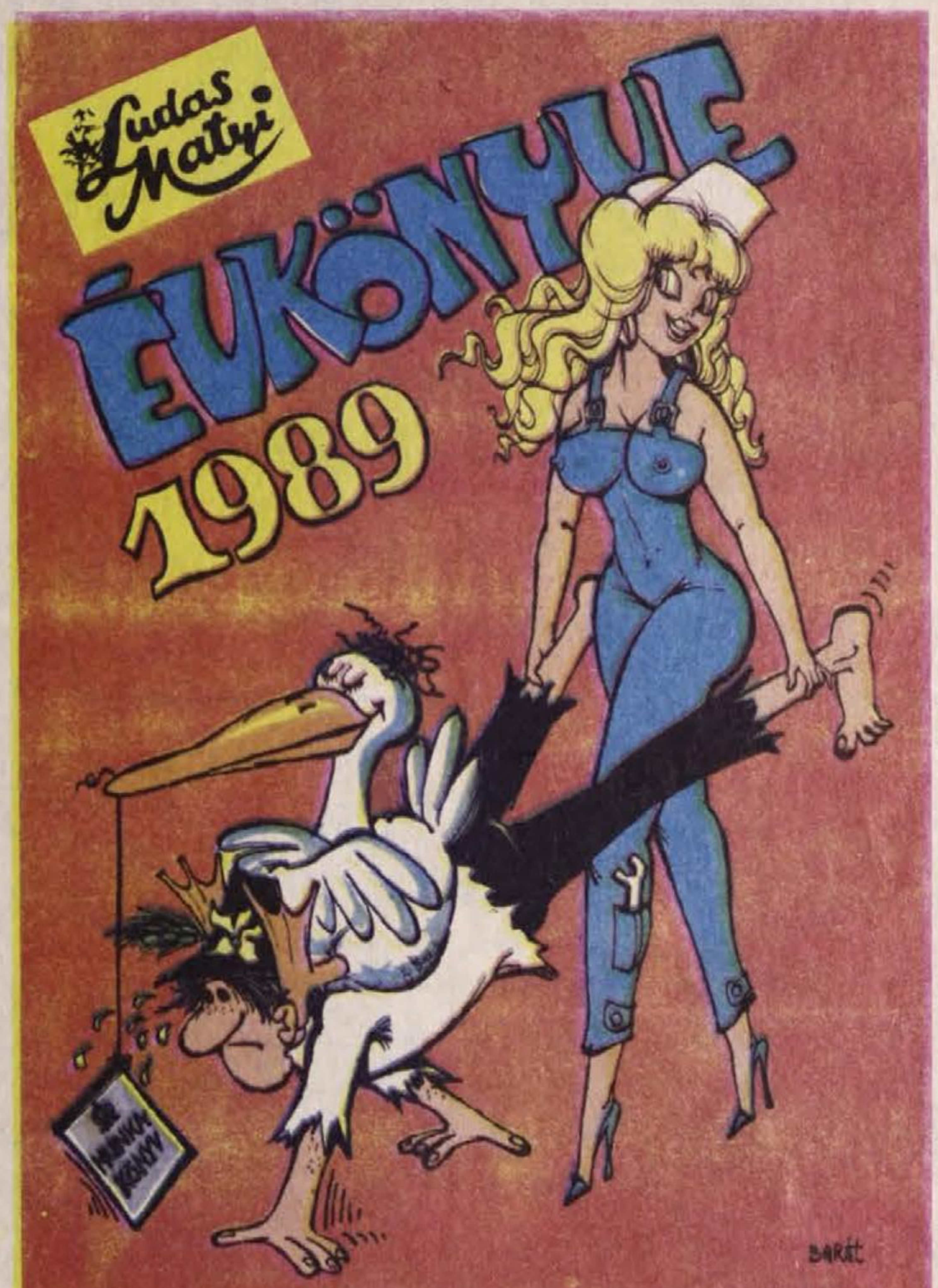

– A mi falunkban még késik a reform.

MÁR NYOMJÁK...

Kérjük Olvasóinkat, hogy a megrendelőlapot, az új postai levélkezelés miatt, borítékban szíveskedjenek az alábbi címre feladni:
Hírlapkiadó Vállalat, Budapest 70. Postafiók 1. 1959.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az 1989. évi
LUDAS MATYI ÉVKÖNYVET
az évkönyv árát (37 Ft) kézbesítéskor fizetem.

Név: ________________

Város, község, irányítószám: ________________

Utca, házszám: ________________

Kelt, 19_____ **év** _____ **hó** _____ **nap.**

____
megrendelő aláírása

Ludas Matyi

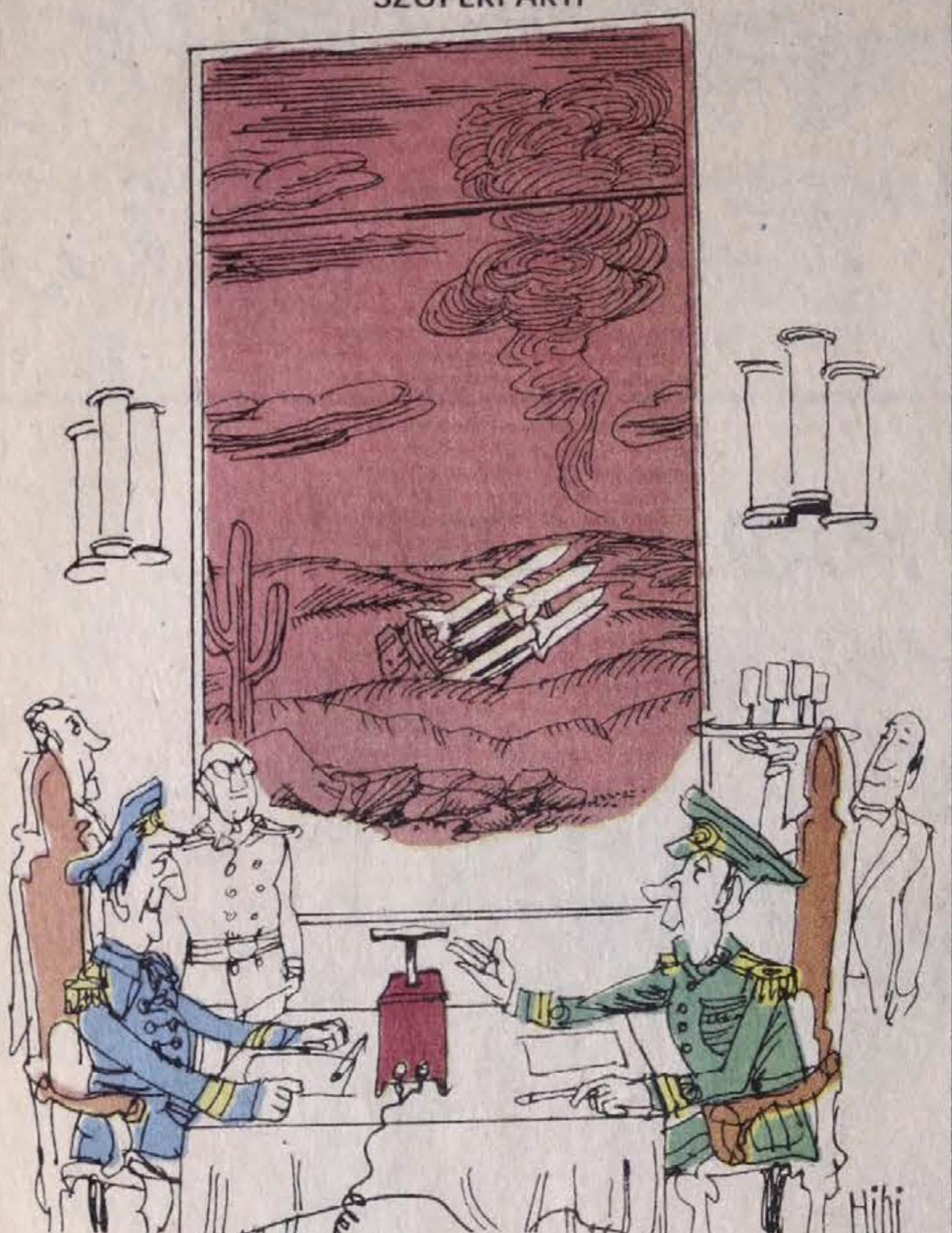
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1971
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/39-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SZUPERPARTI

– Parancsoljon! Óhajtja felrobbantani a közép-hatósugarú rakétaarzenálunkat?

MENŐ JÖVŐ

– Hihetetlen dolgokat látok, fiatalember, lakás, munkahely . . .

DEMOKRÁCIA

– Rohamosan közeleg az az idő, hogy elérjünk oda, ahonnan elindultunk!

– Miért ülsz így, Béla, már meg sem jelennek az újságok . . .

GYÜLEKEZÉSI JOG

Kettőszázegy légy . . .